

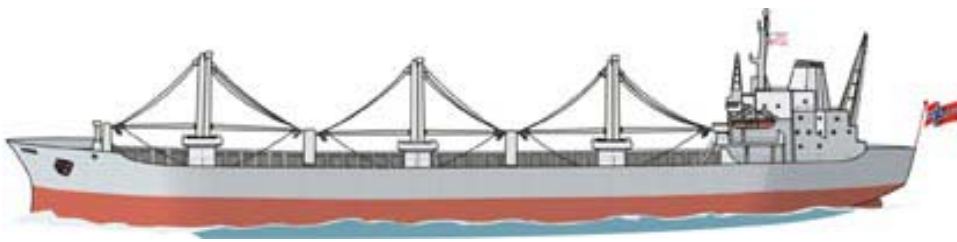

Sjømannssanger

Samlet og redigert av:

Larviks Sjømannsforening

Ain't she sweet.....	59
Anna Lovinda.....	16
Barn av regnbuen	30
Beautiful Dreamer	61
Blomman.....	47
Blowing in the Wind.....	69
Bouquet of Roses	61
Båklandets vackra Maja.....	21
Calle Schewens vals.....	14
Camptown Races	76
Carry me back to old Virginny.....	76
Cecilia Lind.....	47
Cottonfields.....	55
Dansen på Måkeskjær.....	15
Das gibst nur einmal.....	52
Das muss ein Stück von Himmel sein	52
De nære ting.....	37
De yndige små mus	28
Deep River	74
Den bitte lille drinken	45
Den første gang jag såg dig	19
Den glade vandrer.....	21
Den skyldige	35
Den store kjærleken	24
Den vakraste visan	12
D'et er liddeli flaut	9
Det gåtefulle folket	43
Det var en god gammel bondemann.....	6
Drikkevise.....	8
Du skal få en dag i mårrå	37
Edelweiss	58
En fattig trubadur	41
En gång jag seglar i hamn.....	17
En prästkrage i din hand	40

Falle Landers vise	24
Flicka från Backafall	12
For ned på Nøtterø finns	36
Fritiof och Carmencita	11
Får jag lämna några blommor	9
Gjest Bårdsen (Fjellvise)	34
Good-night Irene.....	56
Green, green grass of home	71
Gud vet hvem der kysser dig nu	50
Guttane som kommer nerafra isen	51
Gå til onkel	23
Han hadde seglat för om masten.....	13
Havah Nagilah.....	38
Helgedagskveld i timmerkojan.....	46
Her er en sørgelig liten vise	23
Herr President.....	31
Hi, Lilly - Hi Lo.....	73
Home on the Range.....	70
Husker du den gang i måneskinn	49
Hvis dine ører henger ned	26
Hvite måke	46
Här är gudagott att vara	48
I got a shoes	74
I see the moon	62
I'm looking over a fourleaved clover.....	58
Ich tanze mit dir	54
If you were the only girl	57
In the early morning rain.....	65
Jag väntar vid min stockeld	48
Jamaica Farewell.....	69
Jeg elsker ditt smil	49
Jingle Bells	63
Jungfrun på Jungfrusund.....	16
Jørgen Hattemaker.....	38
Kjæm du i kveld.....	33
Koleravise	28

Lilla Märtha	27
Lilla vackra Anna	32
Lily Marlene	64
Little Boxes	66
Lugn vilar sjön	44
Lullaby of Birdland	56
Lystseilads	42
Längtan till Italien	55
Långt ner i Småland	7
Man borde inte sova	48
Mari du bedåre	34
Maybe it's because I'm a Londoner	65
Molly Malone	64
Morgensang	29
Morning has broken	72
My old Kentucky Home	71
Nidelven	18
Nobody knows de trouble I've seen	74
O pige, vil du høre dig en sang	20
Oh, dear, what can the matter be	57
Old Black Joe	75
Over the rainbow	57
Oxdragarsång	25
Plaisir d'amour	52
Red River Valley	75
River Jordan	68
Rosa på bal	17
Rose Garden	60
Scarborough Fair	67
Show me the way to go home	66
Side by side	59
Sjösalavals	18
Sommer i Tyrol	53
Sommersol til siste stund	50

Steinkjersainnan	27
Svarta Rudolf	19
Sving low sweet Chariot.....	74
Sønnavindsvalsen.....	36
Så lenge skutan kan gå.....	15
Så lunka vi så småningom	7
Tennessee waltz	60
The foggy, foggy dew.....	72
The last thing on my mind	67
The story of Tina	59
The streets of Laredo.....	70
Theodor	33
Those were the days my friend	68
To små røde roser.....	25
Too young.....	63
Trink, Trink.....	8
Tulipaner fra Amsterdam	26
Tycker ni som jag	6
Tømmerkoje - vise	29
Tønsbergvisa	10
Valdresvise	39
Vandringsvise.....	39
Vaya con dios.....	62
Ved kajen	45
Vem kan segla..?	42
Vi sejled op ad aaen	22
Vila vid denna källa	21
Waltzing Matilda	73
When Israel was in Egypts land.....	63
When Johnny comes marching home.....	63
White Christmas.....	58
Wien, Wien.....	54
Yesterday	58
Øverbyvals	22
Å, den som var en løvetann	44

DET VAR EN GOD GAMMEL BONDEMANN

Det var en god gammel bondemann
som skulle ut efter øl
som skulle ut efter øl
som skulle ut efter øl
etter øl, etter hopsasa, tralalala
som skulle ut efter øl.

Til kona kom der en ung student
mens mannen var ut' efter øl
mens mannen var ut' efter øl
mens mannen var ut' efter øl
etter øl, etter hopsasa tralalala
mens mannen var ut' efter øl.

Han kysset henne på rosenmunn
og klappet henne på kinn
mens mannen var ut' efter øl
mens mannen var ut' efter øl
etter øl, etter hopsasa tralalala
men mannen var ut' efter øl.

Men mannen stod bak en dør og så
hvordan det hele gikk til.
Du trodde' jeg var ut' efter øl
du trodde' jeg var ut' efter øl
etter øl, etter hopsasa, tralalala
du trodd' jeg var ut' efter øl.

Han tok studenten i buksen bak
og ut av døren ham smed.
Du trodd' jeg var ut' efter øl
du trodd' jeg var ut' efter øl
etter øl, etter hopsasa, tralalala
Og så gikk han ut efter øl.

TYCKER NI SOM JAG

Tycker ni som jag så nubbar vi,
för av nubbar blir man glad och fri,
Vi nubbar en och två og tre och fire och fem,
och sen så tar vi flickorna med klem.
Solen den går upp och ned,
men vi nubbar bara mer,
for sudderutan tull,
når jag er full,
ja då er jag så god som gull.

SÅ LUNKA VI SÅ SMÅNINGOM

Så lunka vi så småningom
från Bacchi buller och tumult,
når døden ropar: Granne, kom,
ditt timglas är nu fullt:
Du gubbe, fäll din krycka ner,
och du, du yngling, lyd min lag:
den skönsta nymf, som åt deg ler,
inunder armen tag:
Tycker du att graven är ör djup,
nå välan, så tag dig en sup,
tag dig sen dit e´n, dito två, dito tre,
så dör du nøydare.

Du vid din remmare och press,
rødbrusig och med hatt på sned,
snart skrider fram din likprocess
i några svarte led.
Och du som pratar där så stort,
med band och stjärnor på din rock,
re´n snickarn kistan färdig gjort
och hyvlar på dess lock.
Tycker du osv.

LÅNGT NER I SMÅLAND

Långt ner i Småland
där rider själva djäveulen
med laddade pistoler och knallade gevär
Och alla små djävlar, de spela på fioler,
och själva fader satan, han spelar handklaver.
Hurra för Gøtaland.
Hurra för Svealand.
Hurra för potatisland.
som gär oss brännevin.

Ja, nog har vi glas, men haver inget brännevin.
Finns här någon chalmerist
som bjurder på en sup?
Hurra for

Ja, nubbar kan tagas
på mangahanda sätt och vis.
Dom lindar sig om hjärtat,
som rumpan gå en gris.
Hurra for

DRIKKEVISE

Oppe i et juletre satte en elg i fred,
tygget talglys til den ble veldig lei av det.
Hvordan den skal komme ned skjønner ikke je.
Ikke bry deg, men gi tål, talgelysets skål.

Nede i et badekar satt en pinnsvinfar
på et skiddent putevar og med pompen bar.
Hvordan han får skrubba seg skjønner ikke jeg.
Ikke bry deg men gi tål, pinsevinens skål.

Rundt omkring en enerbusk løp et lommerusk,
tørket sved og annet snusk av sin pannebrusk.
Åfforn ikke brukte bil skjønn det den som vil.
Ikke bry deg men gi tål, lommeruskets skål.

Nede i en balje tom svømte Wilhelm om.
Hvis det hull i baljen kom, Wilhelm straks kom om.
Hvordan han får pudra seg skjønner ikke jeg.
Ikke bry deg men gi tål, tulleballets skål.

TRINK, TRINK

Trink, trink, Brüderlein, trink,
lass´doch die Sorgen zu Haus.
Trink, trink, Brüderlein, trink,
leere dein Glas mit mir aus.
:/:Meide den Kummer und meide den Schmerz
dann wird das Leben ein Scherz.

Trink, trink, Brüderlein, trink,
lass´doch die Sorgen zu Haus.
Trink, trink, Brüderlein, trink,
leere dein Glas mit mir aus.
:/:Kauf dir ein Auto, fahr gegen ein Baum,
dann wird das Leben ein Traum.

Trink, trink, Brüderlein, trink,
lass´doch die Sorgen zu Haus.
Trink, trink, Brüderlein, trink,
leere dein Glas mit mir aus.
:/:Meide die Weiber und meide das Bier,
dann wird's ein Sportsmann aus dir.

D'ER LIDDERLIG FLAUT

Da jeg for første gang i mitt liv var tørst,
da kom min mor og ga´ meg litt mjælk og sa
atte mjælka den var bra.

Da hun siden prøvde med vann,
så sa jeg: Takk jeg ska´ke ha.
I vannet der bor jo fiskene, mor
vi kan da´ke drikke det da?

Det er lidderlig flaut da gitt å drikke bare vann.
Men blanda med whisky kan det jo til nød gå an,
men reneste vare smaker best
og reneste vare fyller mest,
det må til i storm og blest.

Engang blev jeg syk og lagt inn på en kjempemessig sal
på et hospital, det var magan som var skral.
Doktor´n skjønnte slet´s ingenting,
og situasjonen var fatal,
men saken den var
jo enkel og klar:
Jeg hadde vært reint for total.

Det er farlig for magan gitt å drikke bare vann, osv.

Engang holdt jeg på å krepere i Saharas ørkenland.
Jeg tok det som en mann,
skjønt jeg lå på gravens rand.
Hvor jeg snudde hue, så så jeg bare himmel, sol og sand.
Jeg skjønnte jo sjæl
jeg tørsta i hjæl.
Da var det jeg ba om litt vann.

Det er lidderlig flaut da gitt å be om bare vann, osv.

Siden kan jeg tydelig huske at jeg var i nød engang,
tenk jeg lå og slang utpå sjøen i bare tang.
Skuta var sunket til bunns, jeg syntes tiden falt litt lang,
jeg lå der å fløt,
det var jo litt bløtt,
jeg svælja og gulpa og sang:

Det er lidderlig flaut da gitt å gulpe bare vann, osv.

FÅR JAG LÄMNA NÅGRA BLOMMOR.

Får jag lämna några blommor, et par rosor i din vård,
och du må ej vara delsen min kära -
Ty de rosorna är komna från en konungagård,
och det vil svärd til att komma dem så nära.

Den ena den är vit - och den andra den är röd,
men den tredje vill jag helst dej förära.
Den blommar inte nu, först när givaren är död.
1: den är underlig den rosen min kära.
2: men då blommar den rätt länge min kära.

TØNSBERGVISA

Tønsberg er for den som ikke vet det
en mer enn tusenårig gammel by.
I århundreder har dette stedet
over hele kloden vunnet ry.
Den gang vikingene våre herjet
da var byen vår en metropol.
Vi ble nesten ald(e)ri beseiret
på grunn av fluesopp og alkohol.

Vår historie vet å fortelle
at byens trivsel gikk litt opp og ned.
Og at almuen der under fjellet
trosset ildebrann og krig og fred.
Vi for i viking, og vi bygget borgen
og folket knoget for et daglig brød.
Men byens borgere de glemte sorgen
og slukket tørsten i et horn med mjød.

Tønsberg har en egen atmosfære
og byens fjell er vårt Akropolis.
I denne byen er det godt å være
ja, den minner faktisk om Paris.
Gå en aftentur på fjellets tufter
når alle byens glade lys er tent.
Da vil du blant vårens rare dufter
kjenne putringen av hjemmebrent.

Etter flere hundre år i dvalen
kommer attenhundresyttitre.
Med harpunjakten på bardehvalen
og Tønsbergenserne var med på det.
Siden har vi jo i genrasjoner
drevet hvalfangst i fra pol til pol.
Og i pakt med gamle tradisjoner
applauderer vi med alkohol.

Ja, med rette Tønsberg salutterer
for våre sjømenn og vårt kremmeri.
Vi tar hatten av og gratulerer
vårt edle håndverk og vår industri.
En ærlig takk til byens stolte fedre
som seilte ut fra landets andedam.
De brente broers menn - de vil vi hedre
og de er ærlig verd en liten dram.

Vi har pågangsmot og pionerer,
ja Tønsberg har en egen koloritt.
Fra lasaroner til olympierer
og monopol med sprit og akevitt.
Dette er vist blitt en drikkevise
og den kom rekende utpå ei fjøl.
Når Tønsberg - gutten priser paradiset
er det godt å skryte a' seg sjøl.

FRITIOF OCH CARMENCITA

Samborombon, en liten by førutan gata,
den ligger inte långt från Rio de la Plata,
nästan i kanten av den blåa Atlanten
och med Pampas bakom sej många hundra gröna mil,
dit kom jag ridande en afton i april
før jag ville dansa tango.

Dragspel, fiol och mandolin
hørdes från krogen och i salen steg jag in,
där på bänken i mantilj och med en ros vid sin barm
satt sen bedårande lilla Carmencita.

Mamman, värdinnan satt i vrån,
hon tog mitt ridspø, min pistol och min manton.
Jag bjød upp och Carmencita sa:
"Si gracias, senor, vámos á bailar este tango!"

Carmencita, lilla vän,
håller du utav mej än?
Får jag tala med din pappa och din mamma,
jag vil gifta meg med dej Carmencita!
Nej, Don Fritiof Andersson,
kom ej til Samborombon,
om Ni hyser andra planer när det gäller mej
än att dansa tango!

- Ack, Carmencita gør mej inte så besviken,
jag tänkte skaffa mej ett jobb här i butiken,
skøta mej noga, bara spara och knoga,
inte spela och dricka men bara älska dej.
Säj, Carmencita, det är ändå blott med mej,
säj, som du vil dansa tango.

- Nej, Fritiof, Ni førstår musik
men jag tror inte Ni kan stå i en butik
och förresten sa min pappa just i dag att han visste
vem som snart skulle fria til hans dotter.
En som har tjugutusen kor
och en enstancia som är förfärligt stor.
Han har prisbelønta tjurar,
han har oxar, får og svin,
och han dansar underbar tango.

- Carmencita, lilla vän,
akta dej för rika män!
Lyckan den bor ej i oxar eller kor,
och den kan heller inte köpas för pengar.
Men min kärlek gør dej rik,
skaffa mej ett jobb i Er butik!
Och när vi bli gifta söta ungar ska du få,
som kan dansa tango.

FLICKA FRÅN BACKAFALL

Flicka från Backafall, briggen Tre Brøder
kryssar i kväll i Karibiska sjön,
medan en landvind från kusten i söder
styrker som sunnan där hemma kring ön.
Luften är kryddad av tusende salvor,
men jag ger bort dem var endaste en
mot att få vandra bland Backafalles malvor
- allt medan månen går vakt över Hven.

Vänta mig inte til sommaren, Ellen.
Då skall jag ännu ha linjen i norr.
Men när du står innvid kyrkan om kvällen,
tänk då att jag är en yr ollenbørr,
som utan lov tar en tøn mot din tinning
och - medan du med små händerna slår -
letar sig ner under bluslivets linning
- allt medan månen i malvorna går.

Känn att inkræktaren bara vill veta,
om dina bröst bli som malvornas blom
var gång du känner min tanke seg leta
hem från sin vakt vid mesansegets bom.
Känn att det blott är din gosse som sender
hælsningen att han som bærgat kapten
landar en gång under Backafalles strænder
- allt medan månen går vakt över Hven.

DEN VACKRASTE VISAN

Den vackraste visan om kærlæken
kom aldrig på prænt.
Den blev kvar i en drøm på Montmartre
hos en fattig Paris-student.
Den skulle ha lyst over lænderna
och tvingat en vår på knæ,
och en værlid skulle tryckt til sitt hjerter
en ny, en ny Musset.
Han skulle ha vandrat vid kajerna
med en blek liten blåøgd Lucielle
och diktat violer och kyssaar
nu en natt i apil.
Den vackraste visan om kærlæken
kom aldrig på prænt.
Den begrovs i en massgrav i Flandern
med en fattig Paris-student.

HAN HADE SEGLAT FÖR OM MASTEN

Han hade seglat för om masten
som en man uti många år.
Han hade seglat med förskjutning i lasten
från Frisco till Singapoore.
Han hade seglat med fransmän och briter
och med dem som betalt honom bäst.
Han hade slungats mot Sydjyllands klitter
en gång i en storm från sydväst.

Hans rum var den gråa skansen
och hans bädd var den hårda koj.
Hans hem var den mörkblå Atlanten,
i storm som i dyning loj.
Hans dröm var en annan skuta
en annan kokk och kapten.
som han sett vid kvällslampans sken.

Hans liv var de tusen haven,
det var rus på en snuskig krog.
Ett slagsmål, en dans med en Eva,
som tog hans pengar och log.
En ändlös kedja av vakter
när stormen ligger i,
en törn vid ratten där akter
en stormnatt när skutan låg bi.

Men så en dag det sig hände
det var i en Kinahamn.
Då kom där en skuta han kände
som bar hembygdens namn.
Han blev lite röd om kinden,
när skeppet med ens föll av
och flaggan slog ut för vinden,
den flagg som han en gång höll av.

Han såg den, fast svart av röken
och blekt av tropikernas sol.
Han hörde den fladdra likt göken,
som i hembygdsskogerna gol.
Och den var gul som ett skälvande klänge
han sett i en flickas hand.
För första gång på länge,
han mindes sitt fädernesland.

Han mindes då en röd liten stuga
någonstans i ett hölje skyggt,
där höga trädstammar buga
sig inför så skön en bygd.
Han hörde flickskratt ifrån logen
och en välbekent dragspelslåt.
Han mindes en gång uti skogen,
och slutligen brast han i gråt.

CALLE SCHEVENS VALS

I Roslagens famn på den blommande ø
där vågorna klucka mot strand
och vassarna vagga och nyslagit hø,
det doftar mot mig i öland,
där sitter jag uti bersån nå en bänk
och tittar på tärnor och mås,
som störta mot fjärden i glitter och stänk
på jakt efter fødan, gunås.

Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med kron
till angenäm styrka och smak,
och lyssnar till dragspelets lockande ton,
som hørs från mitt stugugemak.
Jag är som en pojke, fast farfar jag är
ja, rospiggen spritter i mig.
Det blir bare värre med åren det där
med dens och med jäntornas blig.

Se, måsen med løjan i näbb, han fikk sitt.
Men jag fikk en arm om min hals.
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt,
spel opp, jag vil dansa en vals.
Det doftar, det sjunger från skog och från sjø,
i natt skal du vara min gäst.
Här dansar Calle Scheven med Roslagens mø,
och solen går ned i nordväst.

Då vilar min blommande ø vid din barm,
du dunkelblå, vindstilla fjärd,
och juninattsskymningen smyger sig varm
till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lyssnande tyst
och tänker, att karlar är troll,
den skälver, din barnsliga hand, som jag kysst,
och valsen førklingar i moll.

Men hej, alla vänner, som gästa min ø.
Jag är både nykter och klok.
När morgonen gryr, skall jag vålma mitt hø
och vittja tvåhundra krok.
Førdøme dig, skymning, och drag nu din kos.
Det brinner i martallens topp.
Här dansar Calle Scheven med Roslagens ros,
han dansar, när solen går opp.

SÅ LENGE SKUTAN KAN GÅ

Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glitrar på böljorna blå,
om blott en dag eller två, så håll till godo ändå,
för det finns många som aldrig en ljusglimt kan få.

Och vem har sagt att just du kom till värden
för att få solsken och lycka på färden?
Att under stjärnornas glans bli purrad ut i en skans
att få en kyss eller två i en yrande dans?

Ja, vem har sagt att just du skall ha hörsel och syn,
höra böljornas brus och kunna sjunga.
Och vem har sagt att just du skall ha bästa meny
och som fågeln på vågorna gunga.

Och vid motoreernas gång och ifall vakten blir lång
så minns att snart klämtar klockan för deg: *ding, ding, dång.*
Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glitrar på böljorna blå.

Så tag med glädje ditt jobb, fast du lider,
snart får du vila till eviga tider.
Men inte hindrar det alls att du är glad och ger hals
så kläm nu i med en verkligt sju, sungande vals.

Det är en rasande tur att du lever min vän
och kan valsa omkring uti Havanna.
Om pängarna tagit slut gå till sjöss om igjen
med Karibens passatvind kring pannan.

Klara jobbet med glans, gå i land någonstans,
ta en kyss eller två i en yrande dans.
Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glitrar på böljorna blå.

DANSEN PÅ MÅKESKJÆR

Dansen den går ut på Måkeskjær
i lyse sommernetter,
guttene svinger den de har kjær
i nattens friske vind.
Det blåser så herlig fra havet der,
det skvulper og det skvetter.
Badet i lys ligger Måkeskjær
i ild og måneskinn.

Småbølger kruser sjøen,
blinker som sølv om øen.
Trekksplet lyder fra båtene.
Øynene stråler om kinnen
blusser så varmt imot vinden.
Aldri forglemmer jeg nettene her
ute på Måkeskjær.

JUNGFRUN PÅ JUNGFRUSUND

Før ingen gav meg en sådan stund-
som Jungfrun på Jungfrusund.
och ingen räkt meg en sådan mund-
som Jungfrun på Jungfrusund.
Jag hållit i mina armar, så många ljuvliga barmar,
men ingen, ingen så ljuv och rund
som Jungfrun på Jungfrusund.

ANNA LOVINDA

Anna Lovinda sov stilt under stjerner,
sov stilt under stjernene, du.
Det klinger en shanty fra nattsvarte havet,
tyss, kan du høre det nu?
Anna - Anna Lovinda.
Tyss, kan du høre det nu?

Det kommer en skute for slukte lanterner,
som stilt under liljer i natt.
Der speider et øye fra riggen der ute,
der kneiser en skipper bak ratt.
Anna - Anna Lovinda.
Min pike, jeg kommer i natt.

Ja syng meg en shanty om Anna Lovinda,
hun hviler så lunt under lyng.
Syng mens vi stiger fra tangsvarte skoger,
ja, syng gode shantymann, syng!
Anna - Anna Lovinda,
Ja, syng gode shantymann, syng.

Og sangen skal bæres på havmåkens vinger,
og vugges med vind imot land,
skal hviskes i gresset omkring hennes leie
og nynnnes av bølger mot strand.
Anna - Anna Lovinda.
Skal nynnnes av bølger mot strand.

Ja, tyss kan du høre det, Anna Lovinda,
snart ankrer en skute i havn.
Snart lyder hans fottrinn på stien der nede,
han stanser og hvisker ditt navn:
Anna - Anna Lovinda.
Han stanser og hvisker ditt navn.

Ja, sov under liljene, Anna Lovinda,
sov blidt under liljer og løv.
En vandrer har blottet sitt hode i kvelden.
En tanke har knelt for ditt støv.
Anna - Anna Lovinda.
En tanke har knelt for ditt støv.

EN GÅNG JAG SEGLAR I HAMN

Liten blir stor
drömmer och tror
kommer du snart till mej?
Rosende kind
kommer en vind
för den mej hem till dej.

Oh, en gång jag seglar i hamn
en gång är du i min famn
en gång berättas, min vän
sagan om dem som kommer igjen.
En gång i drömmarnas land
vandrar vi två hand i hand
en gång, min älskling,
kommer jag hem till dej.

Blågröna svall
tång och korall
lurar inunder mej,
men ovanför
stjärnorna hör
sången jag skrev till dej.

ROSA PÅ BAL

Tänk att jag dansar med Anderson,
lilla jag, lilla jag med Fridtjof Anderson.
Tänk, att bli uppjuden av en så'n populär person!
Tänk vilket underbart liv de' ni för!
Säj mej, hur känns det att vara charmör,
sjöman och cowboy, musiker, artist,
det kan väl aldri bli trist?
Nej, aldrig trist, fröken Rosa,
har man som Er kavaljer,
vart jag än ställer min kosa,
aldrig förglömmar jag Er!
Ni är en sångmö från Helikons berg,
o, fröken Rosa, Er linje, Er färg,
skuldran, profilen med lockarnas krans,
ögonens varma glans!

Tänk, inspirera herr Anderson,
lilla jag, inspirera Fridtjof Anderson!
Får jag kanhända min egen sång, lilla jag, en gång?
"Rosa på bal" - vackert namn eller hur?
Början i moll och finalen i dur.
När blir den färdig, herr Anderson, säj,
Visan om Er, fröken Rosa,
får Ni i kväll till Ert bord.
Medan vi tala på prosa,
diktar jag rimade ord.
Tyst, ingen såg att jag kysste Er kind.
Känn hur det doftar från parken av lind.
Blommande lindrar kring månbelyst stig-
Rosa, jag älskar deg!

SJØSALAVALS

Rønnerdahl han skuttar med ett skratt ur sin säng.
Solen står på Orrberget. Sunnavind brusar.
Rønnerdahl han valsar øver Sjøsula äng.
Hør min vackra visa, kom, sjung min refreng!
Tärnan har fått ungar och dyker i min vik,
ur alla gröna dungar hørs finkarnas musik,
och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rønnerdahl han virvlar sina lurviga ben
under vita skjortan som viftar dring vaderna.
Lycklig som en lärka uti majsolens sken,
sjunger han för ekorn, som gungar på gren!
- Kurre, kurre, kurre! Nu dansar Rønnerdahl!
Koko! Och göken ropar uti hans gröna dal,
och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rønnerdahl han binder utav blommor en krans,
binder den kring håret, det gråa och rufsiga,
valsar in i stugan och har lutan til hands,
väcker frun och barnen med drill och kadans.
- Titta! ropar ungarna, pappa är en brud
med blomsterkrans i håret och nattskjorta til skrud!
och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rønnerdahl är gammal, men han valsar ändå!
Rønnerdahl har sorger och ont om sekiner.
Sällan får han rasta - han får slita för två.
Hur han klarar skivan, kan ingen förstå -
ingen, utom tärnan i viken (hon som døk)
och ekornen och finken och vårens första gök
och blommorna, de blommor som redan slagit ut på ängen.
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

NIDELVEN

Langt i det fjerne bak fjellene blå
ligger det sted jeg har kjær.
Dit mine tanker og drømmer vil gå,
alltid du er meg så nær.

Refreng:

Nidelven, stille og vakker du er
her hvor jeg går og drømmer.
Drømmer om deg som jeg hadde så kjær,
nu er det bare minner.
Den gamle bybro er lykkens portal
sammen vi seiler i stjernekorall.
Nidelven, stille og vakker du er
her hvor jeg går og drømmer.

SVARTA RUDOLF

Se, svarta Rudolf han dansar
han böjar sin nacke og ler.
Han tänker på stormande nätter
i Amsterdams glädjekvarter.
Han drömmer om flickornas kransar
och svävande bruna ben
på stranden av blåa slätter
vid Samoamånens sken.

Han böjer sin nacke och blundar
i flygande roslagsvals.
Så höll han i smäktande lundar
sin arm kring chilenskans hals,
så böjde han krullig hjässa
en afton i negerbyn
mot trettonårig prinsessa
med eldsken på ebenholtshyn.

Så dansa de svajiga karlar
på Malagas vinstänkta redd,
Den vitröda tösen bävar,
bedärad, förlorad, förledd.
Hon ler i den veldiges nävar
åt allt hvad han tog och gav
han suckar, och vinden svarar
från Ålands jäsande hav.

DEN FÖRSTA GÅNG JAG SÅG DIG

Den första gång jag såg dig, det var en sommardag,
på förmiddan, då solen lyste klar,
och ängens alla blommor av många hundra slag,
de stod bugande i par vid par.
Och vinden drog så saktelig och nere vinvid stranden,
där smög en bölja kärleksfull till snäckan uti sanden.
Den första gång jag såg dig, det var en sommardag,
den första gång jag såg dig uti i handen.

Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
så bländande som svanen i sin skrud.
Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
liksom ett jubel utav fåglars ljud.
Då ljöd en sång från himmelen, så skön som inga flera,
det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.
Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn
så bländande och grann som aldrig mera.

Derför när jag ser dig, om och i vinterns dag,
då drivan ligger glittrande och kall,
nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag,
och vågens brus i alla fulla fall.
Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter draga
med blåklint och med klöverbland, som älskande behaga,
att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
som rodna och som stråla och betaga.

O PIGE VIL DU HØRE DIG EN SANG

O, pige vil du høre dig en sang,
mens vi ganger at spasere oss en tur,
ja, en sang ifra Amerika
hvor mormonere og menskeædre bor.
Trallera, mens vi står,
trallera, mens vi danser i det grønne,
ja, en sang ifra Ameirka
hvor mormonere og meneskeædre bor.

Det var en kone udi Wasjington,
hun var skjønn at skue som få.
Hun var kledd i atlaskeskjole
med alskens dingelinger hengte på.
Dingeling, mens vi går,
dingeling, mens vi står,
dingeling, mens vi danser i det grønne.

Den pene kone hun hadde sig en mand,
han var fæl og så hesligen ud.
Og i panden hadde han nogle
krusediller, kruseduller som en stud.
Krusedill mens vi står,
krusedull, mens vi går,
krusedulle, rulle, rum i det grønne.

Og en aftenstund da manden kom hjem,
så han noget han nødig skulde sett.
Men så trakk han straks sin revolver
og så skjød han dem ned på samme plett.
Bomberom, mens vi står,
bomberom, mens vi går,
bomberom, mens vi danser i det grønne.

Og blodet det spruded på det gyldene tapet,
og elskereren skreg som en gris.
Og da de så begge var døde,
skjød mannen sig selv naturligvis.
Akkamej, mens vi står,
akkamej, mens vi går,
akkamej, mens vi danser i det grønne.

O, min pige, sig vil da have mig til mand,
skal vi knytte kjærlighedens bånd?
Men o! du må alltid huske
på den troløse udi Wasjington.
Husk på det, mens vi går,
husk på det, mens vi står,
husk på det, mens vi danser i det grønne.

Men hvis du siger nei at du ikke vil mig ha,
så kan du såmen lade vær!
For jeg ved en pige i Chikago,
hun er penere end nogen pige her,
Trallera, mens vi står,
trallera, mens vi går,
trallera, mens vi danser i det grønne.

BÅKLANDETS VACKRA MAJA

Båklandets vackra Maja, är du min hjärtanskär?
Ser du min vimpel svaja, röd vid ditt brune skär?
:/: Duken är röd och namnet ditt.
sirligt sömmat i guld och vitt.
Båklandets vackra Maja, är du min hjärtanskär? :/:

Du var ljuv att betrakta, len som ett silkesskot.
Tågen knastrade sakta under din bara fot.
:/: Dungen var tyst och soln gick ned.
Standen blev mörk på Båklandsed.
Du var ljuv att betrakta, len som ett silkesskot. :/:

Båklandets vackra Maja, var du min hjärtanskär?
Grannare vimplar vaja snart vid ditt bruna skär.
:/: Vågen för ditt spår på strand,
vågen bär annan tång i land.....
Båklandets vackra Maja, var du min hjärtanskär? :/:

DEN GLADE VANDRER

Den glade vandrer kalles jag, for sorgløs går jeg på
den endeløse landevei, der liker jeg å gå.
Falleri - fallera - falleri,
falle - ralle - ralle - ralla,
falleri - fallera -, der liker jeg å gå.

Den varme sol den er min venn, og regnet er min bror,
naturen, å, jeg elsker deg, all verden er min bror.
Falleri.....

Jeg kaller skogens dyr ved navn, og alle kjenner meg,
jeg tar dem varsomt i min favn, og ondskap kjennes ei.
Falleri.....

Den glade vandrer kalles jeg, for godt er mitt humør,
må himlen gi meg lov å gå på veien til jeg dør.
Falleri.....

VILA VID DENNA KÄLLA

Vila vid denna källa.
Vår lilla frukost vi framställa.
Röttvin med pimpinella
och en nyss skjuten beccasin.
Klang, vad buteljer, Ulla,
i våra korgar, överst fulla,
tömnda i gräset rulla,
och känn vad ångan dunstar fin.
Ditt middagsvin
ska vi ur krusen hälla med glättig min.
Vila vid denna källa.
Hör våra valthorns klang, cousine,
(cornu) - - - - -
valthornens klang, cousine.

ØVERBYVALS

En sång som jag sjöng om sommaren
när ingenting fanns som tog
ifrån mig mitt skratt, och lengesen
jag sjöng så bran som då.
Jag ställde mig högst upp på vårt berg,
högre än nogonstans.
Man kan inte annat, när fåglarna sjunger,
när färgerna spelar upp, och vindarna tar sig:

En vals med alla måsarna uppe på Øverbyberg.
Och Vindø Strømmer blommar av segel
och båtar i färg -
Kom hit! Här bjuder mamma på blåbär
med socker och kylskåpskall fil.
skogen syns långt i dag
och vattnet minst ett par mil.

Mamma med inget pudder alls,
men härlig brun ändå.
Och fötter med ingenting på.
Dom kommer till mej på vårt berg,
högre än någonstans.
Dom kan inte annat,
när fåglarna sjunger,
när färgerna spelar upp,
och vinderna tar sig:

En vals med alla måsarna.....

När sommar'n er slut och vintern här
är vit och vacker men kall.
Då vänjer man sig också vid den,
man måste ju i alla fall.
Men rätt vad det är, så blundar jag,
och då kan det tänka sig
att jag får höra
hur fåglarna sjunger
och färgerna spelar upp
och vindarna tar sig:

En vals med alla måsarna.....

VI SEJLED OP AD AAEN

For vi sejled op ad aaen
og vi sejled nedad igen.
Det var vel nok en dejlig sang
den må vi ta ennu en gang.
For vi sejled op ad aaen
og vi sejled nedad igen.

HER ER EN SØRGELIG LITEN VISE

Her er en sørgelig liten vise.
Et lite skip holdt på å forlise,
og vannet strømmet inn stadig vekk
:/:for rett i vannlinjen sprang det lekk. :/:

Det var en grunn for at skipet lekket.
To tunge kasser som sto på dekket.
I kasse 1: bare gull og sølv,
:/:men kasse 2 var en kasse øl. :/:

Og vil nå folkene redde live'
må de den ene på sjøen hive.
Så hev de ølkassen alle mann,
:/:for dette hendte i Molbo - land. :/:

GÅ TIL ONKEL

Ja, det er vondt å væra blakk neri Baltimore,
men det er ti ganger verre i Rouen.
Og blir'u akterutseilt ned i Singapore,
da syns du sjømannslivet er en sørgesang.
Da må du gå til Onkel, snille Onkel,
bare gå til Onkel med klokker og klær.
Kom til Onkel, snille Onkel,
bare kom til Onkel på krokete knær.
Oi - oi - oi - oi,
der kan du stampe fela di
og skjorta di og sjela di,
men trå ikke Onkel for nær.

Jeg gikk i land som gullfisk i Frisco by.
Jeg hadde blådress og lommebok og ring.
Men den som danser for lenge ned i Frisco by
han vil som regel våkne opp med ingen ting.
Oi - oi - oi - oi - som regel våkne opp med ingen ting.
Og da må'n gå til Onkel, gå til Onkel,
bare gå til Onkel på krokete knær.
Oi - oi - oi - oi,
der kan du stampe fela di
og skjorta di og sjela di,
men trå ikke Onkel for nær.

Jeg gikk i stampen med min strengeløse mandolin.
Jeg gikk i stampen med min gamle busserull.
Og så gikk trøya og slipset og yankee-hatten min,
og her forleden dag gikk tenna av gull.
Jeg måtte gå til Onkel, gå til Onkel
bare gå til Onkel med klokker og klær.
Kom til Onkel, snille Onkel.
bare kom til Onkel på krokete knær.
Oi - oi - oi - oi,
der kan du stampe fela di
og skjorta di og sjela di,
men trå ikke Onkel for nær,
nei, nei, trå ikke Onkel for nær.

FALLE LANDERS VISE

Ærverdige forsamling:
I januari måned
:/:da druknade en skreddare
vid bredden av en sjø. :/:

Han hadde vært i byen
og kjøpt seg littegranne brennevin
:/:og så blei'n gær'n i hue
det voldte jo hans død. :/:

Og da han kom til sjøstranda
så spendte'n på seg skridskorna.
:/:Han kunne jo inte ana
at isen den var skral. :/:

Men skreddaren blei narra
for isen brast i sønder
:/:og skreddaren han damp i hølet
og drukna som en kalv. :/:

Så lå han der på sjøbotna
og så de klare stjerner tindra
:/:og vinka med den kalde handa
farvel til sin fastermø. :/:

Og fästarmøn Johanna
hu sørja seg så reint forderva,
:/:og siden så blei a gift med
skomaker'n uti by'n. :/:

Og er det non som vil veta
hvem denna visa har dikta
:/:så er det han Falle Lander,
skomaker'n uti by'n. :/:

DEN STORE KJÆRLEKEN

Østen for måne og vestenfor sol
ligger et velbekjent rike.
Selv om man søker fra pol og til pol
finner man aldri dets like.
Hvem er den styrende der
spør man, og svaret er her:
Det er den /: store, store :/ kjærlighet
der sitter "Amor" selv
i all sin glans og herlighet
er man forelsket går det lett
med å erverve borgerrett.
Man skal ved grensen bare
underskrive en blankett
hvori man sverger rikets første
grunnlovs troskaps ed.
Nemlig: Den store, store, store, store kjærlighet.

TO SMÅ RØDE ROSER

Der kom en dag en lykk'lig mann
i en blomsterhandel inn.
Han skulle kjøpe roser han
til den pikelill han elsker.
Men hva farve skal han ta?
Han derom er i megen tvil.
Og da han om råd nu ba,
svarte damen med et smil:

"Er hun en uskyldighet,
må De ta med til Deres téte a téte,
de aller hviteste roser som her er å få,
den kompliment vil hun sikkert forstå.
Men hvis hun er litt for snill,
så at hun gjerne gjør det som De vil,
må De ta med Dem rett og slett
en charmant bukett
bare røde roser!"

Den unge mannen stod genert,
lyttet til det gode råd,
tenkte på hva der var passert
mellom dem den siste tiden.....
Men han traff sitt valg til sist,
så på rosene en gros,
og en smule skyldbepisst
rødmet han og sa som så:

"Hvis jeg har forstått Dem rett,
så passer bare her en hvit bukett,
ti hennes sjel er så ren som den nyfalne sne,
derfor vil jeg bare ta hvite med".
Men ved døren stanser han,
og hvisker så det neppe høres kan:
og hvisker så det neppe høres kan:
"Om rett skal være rett,
stikk inn i min bukett
to små røde roser"!

OXDRAGARSÅNG

Allt bakom oxar tio från standens sus och dus,
Jag reste klockan nio, mitt mål var Santa Cruz.
Med fyra ton på kärran, gitarren i min hand.
jag spelade för Herran og sjöng om Pampas land.

Dra, dra min gamla oxen det bästa du förmår!
Bra, bra min gamla oxen, därhämman klöver'n står.
Och knirra knarra knirra, min kärra, knirra og knarra.
Och dirra darra dirra - var steäng på min gitarr!

HVIS DINE ØRER HENGER NED

Hvis dine ører henger ned
kan du ta dem og vifte med
kan du knytte dem ganske lett
kan du bære dem i en rosett.
Kan du ta dem på ryggen og bære
som en russisk soldat med geværet.
Hvis dine ører henger ned.

Og hvis nesa di er rett
og du ligner en hakkespett
kan du pynte deg med litt fjær
og spise små rognebær.
Kan du gå i zoologiske hagen
og være der gratis hele dagen.
Til nesa di blir lang.

Og hvis nesa de er lang
kan du bruke'n som fiskestang
kan du kaste så langt du vil
hele snøret og enda litt til.
Kan du hale opp torsk og laks
og ei flyndre hvis du har flaks.
Hvis nesa di er lang.

Og hvis rompa di er stor
kan du bruken som spisebord
kan du dekke på kopper og fat
og servere den fineste mat.
Kan du be med deg mor og far
på hummer og russisk kaviar.
Hvis rompa di er stor.

TULIPANER FRA AMSTERDAM

Muntert en vindmølle svinger,
evig i kretsløp den drar.
Under dens eldgamle vinger
skilles der elskede par.
Hun hvisker: Når du nu reiser
inn til den farlige by.
Da glemmer du meg. Men svarer: Nei,
hver dag blir min kjærighet ny.

Når det går mot vår da bringer jeg
tulipaner fra Amsterdam.
De skal bringe daglig bud fra meg
tulipaner fra Amsterdam.
De skal vise at jeg savner deg
tulipaner fra Amsterdam.
Favnen breddfull vil jeg gi deg
tulipaner de skal si deg
det som ingen ord får fram:
Tulipaner fra Amsterdam.

LILLA MÄRTA

Det var en flicka hon var en snärta
hon bar det klingande namnet Märta
vi brukad träffas så der ibland
tills hon mitt hjärta helt satt i brand.

En dag sa Märta, ska vi spamera
omkring i parken och resonera
vi kan gå runt ner på sta'n en stund
sen får du följa mej på mitt rum.....

På ett bananskal som låg på vägen
der halka Märta - jag blev förlegen
för kan ni tänka vad jag fick se
min Märta hade et ben av tre.

Hon var en flicka av rätta sorten
det fick jag se när vi kom til porten
hon lyfte klänningen upp en flik
der hängde portnycklen på en spik.

Och när som Märta hon hade somnat
och hennes treben det hade domnat
jag rista namnet i benets bark
alltmedan Märta i sängen snark.

En tös med treben ska' ni bortvisa
det har ni lärt utav denna visa
jag plockat "fliser" i fjorton da'r
och har väl alltjämt ett flertall kvar.

STEINKJERSAINNAN

Mitt livs erfaring du akte på,
og skriftemålet du ei forsmå.
:/:Det e' om elskov og hjertesår,
på Steinkjersainnan i ungdoms vår. :/:

I mai måna når snø'n e' reist,
i leir'n hos vakta bli' flage' heist.
:/:Rekruten vandrer i solens skinn
på Steinkjersainnan med vennen sin. :/:

Men han æ møtte den ene gang
av lua så æ hans høie rang.
:/:Og æ forsto da han var mig nær
at han va' offersjer i Frelsens hær. :/:

I Furuskogen den sommerstund
han fikk mitt ja-ord med hånd og mund.
:/:Han spurd' så ømt om æ ville ha'n
så vart det kjærli'heit og sea ba'n. :/:

Vår uskylds lykke bak skovens trær
den rapportertes til Frelsens hær.
:/:Og han som hadde så brei ei rand
mått' by'n på neafra som menig mand. :/:

DE YNDIGE SMÅ MUS

De yndige små musene har gjort en fangst så fin:
De fant i Hansens kjellerbu e' åpna flaske vin!
Så pimpa de og festa de og holdt et svare hus,
for vinen gikk til hodet på de yndige små mus.

De gassa seg og hygga seg. Den søte vinen fløt.
Og jøss hvor de ble modige og jøsses hvor de skrøt.
Den ene ropte brautende: Jeg er vel ikke veik,
nå flyr jeg opp og glefser i meg Hansens skinkesteik.

Den andre gliste hånlig: Hi hi hi, hva er vel det?
Når jeg drar opp i kjøkkenet, skal Hansen nok få se
at all den mat som finnes i hans digre kjøkkenskap
på en, to, tre blir borte i mitt sultne musegap.

Den tredje satt og hikka. Den var lykkelig og full:
Nei, gi deg med og tøys' da gett, det der er bare tull.
Nei, jeg skal lage bøljer, jeg, og det i denne natt.
Når går jeg opp i trappa og forfører Hansens katt.

KOLERAVISE

Det var seg en gang uti Kolerælæind.
U - U - U
At dom skulle begrava en skinndau mæinn.
Suderullala, derullala,
suderi - suderi - suderullala.

Og bakerst i følge gikk enkja og slang.
U - U - U
Mens hu kikka på kista og tralla og sang.
Suderullala osv.

Men da dom var kømmi tel kjerkemur'n opp,
U - U - U
"De har reist uti fånytta, skunn dekk og snu".
Suderullala osv.

Men da steig nå enkja til kistlokket fram.
U - U - U
"Åssen er det du bær' deg, du vøl itte skam"
Suderullala osv.

Nei legg deg nå pent nedi kista di nu.
U - U - U
Du veit dokter'n hæin skjønne det bære hell du"
Suderullala, derullala,
suderi - suderi - suderullala.

MORGENSANG

Hei på deg, hei på deg,
lille morgenfugl.
Syng litt for oss
mens vi går hjem.
Hei på deg, hei på deg
lille morgenfugl.
Kvitt, kvitterrevitt litt for oss.
Natten er omme,
vi kommer fra fest.
Gå her alene
det liker vi best.
Snart titter solen bak åskanten frem,
Syng mens vi pusler oss hjem.

TØMMERKOJE - VISE

Her er det kaldt og kusli, Kal,
me' snø og sno frå nol,
men langt i sør fins varme land
me' palmesus og sol.
:/:Der skulle vi ha vøri Kal,
vi skulle reist i fjol. :/:

Du har vel hørt om Syden, Kal,
der kokuspalma står
så lang og slank at toppen opp
i sjølve himlen når.
:/:Der skulle vi ha vøri Kal,
me' tigersvansen vår. :/:

Der vekser brø' på trea, Kal,
- ja, tru meg om du kan
og alle drekker palmevin
av store fem-pott spann.
:/:Der skulle vi ha vøri Kal,
da hadde det gått an. :/:

Der fins det fine jenter, Kal,
dem danser rundt i ring
me blomst i hår og strå om lend
og ellers ingenting.
:/:Der skulle vi ha vøri Kal,
hos Lola og Lu-Ping. :/:

Du sitter stur og stille, Kal,
du jomter på et skrå -
Det er så langt tel Sydens vår
og palmekysten blå.
:/:Dit ska' vi aldri komma, Kal, -
det kan du banne på. :/:

BARN AV REGNBUE

En himmel full av stjerner,
blått hav så langt du ser,
en jord der blomster gror
kan du ønske mer?

Sammen skal vi leve
hver søster og hver bror,
små barn av regnbuen
og en frodig jord.

Noen tror det ikke nytter,
noen kaster tiden bort med prat,
noen tror visst vi kan leve av
plast og syntetisk mat.

Og noen stjeler fra de unge
som blir sendt ut for å sloss,
noen stjeler fra de mange
som kommer etter oss.

En himmel full av stjerner,
blått hav så langt du ser,
en jord der blomster gror, kan du
ønske mer?

Sammen skal vi leve
hver søster og hver bror,
små barn av regnbuen,
og en frodig jord.

Men si det til alle barna,
og si det til hver far og mor,
dette er vår siste sjanse
til å dele et håp og en jord.

En himmel full av stjerner
blått hav så langt du ser,
en jord der blomster gror,
kan du ønske mer?

Sammen skal vi leve
hver søster og hver bror,
små - små barn av regnbuen
og en frodig jord.

HERR PRESIDENT

Herr president, jeg skrev
et brev jeg nu vil sende,
og får De tid, kan hende
De leser dette brev.
For jeg har mottatt selv,
et brev fra militæret,
som sier jeg skal være
ved fronten onsdag kveld.
Men jeg ble ikke sendt
til jorden for å drepe,
i krig, herr president!
Beklager hvis det gjør
Dem sint å lese dette.
Nu har De altså sett det:
Jeg vil bli desertør.

I krigen har jeg selv
sett far og brødre falle,
og selv forlot jeg alle
de små som gråt farvel.
Min mor fant hvilested
hvor ingen sprenggranater
og syngende soldater
forstyrrer hennes fred.
De årene jeg satt
som fange, tok de fra meg,
den kvinnen livet ga meg,
mitt hjerte har de tatt!
I morgen tidlig går
jeg ut av huset føre
det gryr, og stenger døren
mot livets døde år.

Som tigger vil jeg gå
på veiene i riket,
og der vil jeg predike
for store og små.
Si nei til dette hat
som krigens lov vil fordre!
Nekt blankt å lystre ordre!
Bli aldri mer soldat!
Herr president, om blod
har De nu talt for meget,
De bør gi Deres eget
for slik aposteltro!
Men tar De meg, så meld
til hæren at jeg bare
kan skytes - uten fare
Jeg skyte ikke selv.

LILLA VACKRA ANNA

Lilla vackra Anna, om du vil
høre mig med själ och hjärta till
jag är och trogen och till kärlek mogen
tyckar om att vare gjäv och gill.

Minns du hur vi lekte alle dar,
smekade varann som mor och far,
redde ler med handen,
byggde hus i sanden.
Ack hur lätt och lustigt livet var.

Men den glada tiden snart försvann.
Jag fick lära tröska och du spann.
Du gick vel i skogen,
och jag körde plogen,
mera sällan sågo vi hvarann.

Blott när sommarn stod i blomsterkrans,
och när julen bjöd oss opp till dans,
kunde vi få råkas,
rodna, le och språkas
Aldrig någon større glädje fans.

Lilla Anna, snart flyr dagen bort,
livet har blott en och den er kort.
Liksom spän i strömmen,
som en bild i drömmen.
haster mänskan till en bättre ort.

Snälla Anna, när Gud skapte dig,
tänkte han helt visst i näd på mig.
Kom att ja mig giva
och min maka bliva,
skall det bli ljust på livets stig.

I en liten stuga skall vi bo,
leva med varann i fred och ro.
Lära barnen kära,
Gud och kungen ära,
det skall bli så roligt må du tro.

Röda kinder, stora ögon blå,
vackra händer, nätte føtter små.
Rund och vit om armen,
blommig full i barmen.
Det skal bli nän'ting att titta på.

Sist vi följas åt till himmelen,
råka far och mor på nytt igjen,
bliva åter unga,
börja åter sunga,
kärleken är livets bästa vän.

KJÆM DU I KVELD

Kjæm du i kveld, så står nykkjyl'n i døra
nykkjyl'n i døra kjæm du i kveld.
Je vil itte sea deg håss du ska gjøra
men vrir du'n tel venstre, så får du det tel.
Men hvis Du'tte kjæm, skal du æiller få mala
og skrøyte og tala om nykkjyl'n min lell
for den har je hent ut åt dotter på garda
som er neri dala på kino i kveld.

Kjæm du i kveld så står bikkja i lenke
bikkja i lenke, kjæm du i kveld.
Og har du litt vett, er du nødt for å tenkje
at: her kæin je sleppe in helskinne, lell.
Men hvis du'tte kjæm, ska du helst tia stille
og dersom du vil ha greie på no
så batte'je den bikkja før hu vert for ille
og tok tel å sprengjaga sauva må Mo.

Kjæm du i kveld, er det lys oppi tråppen
lys oppi tråppen kjæm du i kveld.
Da sitt det fell såpass til hugu på kroppen
at beina vil prøve om tråpptrinna held.
Men hvis du'tte kjæm, berre ser at det lyse
så flyg itte rundt og spell sjarmør for det
krana i kjøk'ne har lett for å fryse
(og) i natt ska je oppatt og fyre med ved.

Kjæm du i kveld, er det jaord å hente
jaord å hente kjæm du i kveld.
Men er du så kopete dom du vil vente.
Og heller vil fara med slæidring og spell
om bikkje i bræinn og ei trøskylidig vise
med lys oppi åsen og nykkjyl i lås
så er d'itte du som ska skrøyte og glise:
Je ligg her og vente på stæillkar'n på Ås.

THEODOR

Jeg elskede sjøen ifra jeg var ung
og svømmede om som en sei
faderiorei.
En dag da jeg badet min velskapte kropp
kun bagenden ragede opp
faderiorei.
:/:Folk ropte: "Der svømmer en alligator"
Så var det - - til Theodor. :/:

MARI DU BEDÅRE

Mari du bedåre! har du fått deg nye skor?
Nei da, dom vart kjøpt i fjor
på butikken hass Kåre.

Mari, du bedåre,
skjørtet ditt er sikkert nytt?
Nei da, det er oppatt-sytt,
Je slit det fjerde året.

Men åssen har du vørti sudelattenti,
og åssen har du vørti sudelattentei,
og åssen kæin du stå og skinne langande lei?

Blusa, det er tingen!
Den er ny, det ser je nå,
nei det er den gamle blå
som stramme over bringen.

Mari, du bedåre,
Ilt no nytt og fint og flott,
jo, en kjærest har je fått,
og hæin er ny for året.

Og derfor har je vørti sudelattenti,
Og derfor har je vørti sudelattentei,
Og derfor kæin je stå og skinne på langade lei.

GJEST BÅRDSSEN (FJELLVISE)

Å kom, vil I høre en vise om Gjest.
Den er ikke laget av lensmann og prest,
og kan I nå tenke og tro hva I vil,
så får I nok høre at Gjest er på spill.
For er der en jente de danser som best,
når de kan får leike og danse med Gjest.

En gjerrigmanns stabbur med mat og med mynt,
når Gjest har besøkt det , er forrådet tynt,
hva heller en lensmann, en prest eller fut,
som driver de skatter så hårdelig ut.
Da lyder der skriken av skrekk og av harm,
da løfter den lensmann sin truende arm,
men lensmann gjør regningen opp uten vert,
du fanger nok Gjest, kanst du fange en fjert.

Og skulle du være så heldig en gris,
hvor lenge var Adam i Paradis?
For satte du Gjest uti jern og i bolt,
hvor fant du de låser og murer som holdt?
Ja, tenk hva I vil og en helvetes brann,
den lov skal han ha, og den ros skal han få,
han tukter de store og hjelper de små.

DEN SKYLDIGE

Hu Lisa hadde så streng en fader
hæin tukte dotter si med hogg og slag.
Og jinta bælja og vrei seg unna
og lurte far sin hår skapte dag.
Men verst var gubben om lordagsnatta,
da læste'n døra så det orntlig skræll!
Men jinta gekk og fekk gjort en stæga
og geirte lurt: "Hæin ska kåmmå lell!"

Det var så silde en lordagsaften,
og gubben snorke så strem og besk.
Og opp mot glaset klauv dotterfrier'n
med kvinnfolkrykte som bronsteikt flesk.
Og jinta fniste og hault i stægan,
og stægan hadde et dårlig trinn.
Og stinnet knekt og stægan ramle,
og gutten datt og kom itte inn.

Så vekne gubben og såg det hele
og jaga dotter si beint på dør.
Og jinta freste og skreik i døra:
"Jeg skulle gjenne ha reist ut før!"
Og gutten flaug over stokk og steiner
med ville auger og sputte blod.
Så la'n seg gjømt i no'n tette greiner
og bæinne stægan som gikk i to.

Men Lisas fader gikk helt til grunne,
og angret aldri sitt hårde sinn.
Og inni bygatom går a Lisa
og følge strømdrag og vær og vind.
Og lordagsfrier'n hæin drakk seg styrin
og soner brøde bak fengslets port.
Og under villbring ved kammersglaset
ligg gammelstægan og morkne bort.

Moralen her den kan ramme mange.
O, strenge fader din skyld er stor.
O, pige vakt deg for syndens slange,
send ikke sorg over far og mor.
O, unge mann, du som vil forføre,
din skyld beskrives ei kan i ord!
Men største skylda, det har nå snekker'n,
som laga stægan tå røtne bord!

SØNNAVINDSVALSEN

Og jinta sa tel sønnavind:
Rør itte sløret på hatten min,
den lyt vare rein og pen
så je kan få møte min elskede venn
i hatt med slør og silkestrå
og kjole med blonder på kragen,
to kvite skor med sløyfer på
og strømper så klare som dagen.

Og jinta gikk i sønnavind
og svinse og svæinse i stasen sin.
På kryss og tvers og så på skrå,
så hu sku bli sikker på æille fekk sjå
en hatt med slør

Og jinta kom i sønnavind
og sto som ei rose for gutten sin,
hæin lage ut en kraftig arm,
og røske så inn tel sin bankande barm
en hatt med slør

Og dæinsen gikk i sønnavind,
og jinta vart kasta i ringen inn
blæint kvæ, bar og beksømskor,
der kunne du skimte det flakse og for
en hatt med slør

Og dagen kom med sønnavind
før hu kunne sleppe fra gutten sin,
hu smaug seg fram så stilt på tå
og håpet så inderlig ingen fekk sjå
en hatt med slør

Og jinta sov med smil på kinn
og drømte så deilig om gutten sin,
hu vogga seg i søvnen inn
og ute på klesnora vogga i vind
en hatt med slør

FOR NED PÅ NØTTERØ FINNS

For ned på Nøtterø finns
der verdens herligste kvinns,
jeg har en liten tull
som er meg tro som gull
og hele øya er full.
Og når jeg tar meg en vals
med pikens arm om min hals
da har jeg inga nø'
da sku' jeg gjerne dø
der hos min mø på Nøtterø.

DE NÆRE TING

Ditt sinn monne flyve så vide omkring.
Det er som du glemmer de nære ting.
Det er som du aldri en time har fred,
du lengter bestandig et annet sted.

Du syns dine dager er usle og grå.
Hva er det du søker? Hva venter du på?
Når aldri du unner deg rast eller ro,
kan ingen ting vokse, og intet gro.

Gå inn i din stue. Hvor liten den er,
så rummer den noe ditt hjerte har kjær.
På ropet i skogen skal ingen få svar.
Finn veien tilbake til det du har.

Den lykken du søker bak blånede fjell
- kan hende du alltid har eiet den selv.
Du skal ikke jage i hviledløs ring,
men lær deg å elske de nære ting.

DU SKA FÅ EN DAG I MÅRRÅ

Det va en liten gutt som gikk og gret og va så lei,
han skulle tegne Babylon, men lærer'n han sa nei....
Han ødla hele arket
han var tufsete og dom,
man så hørde han et sus som over furukrona kom!

REF:

Du ska få en dag i mårrå som rein og ubrukt står
med blanke ark og fargestifter tel,
og da kan du rette opp att alle feila fra i går
og da får du det så godt i mårrå kveld.
Og hvis du itte greie det og alt er like trist,
så ska du høre susen over furua som sist.
Du ska få en dag i mårrå som rein og ubrukt står
med blanke ark og fargestifter tel.

Og så er gutten vaksin og han gikk og va så lei,
han hadde fridd åt jenta si , men jenta ho sa nei,
han gret i svarte skauen, dette blir min siste dag,
men da kom det over furua det samme linde drag:

REF:

Du ska få en dag.....

Og nå er gutten vaksin og han slit som folk gjør flest,
med nybruk opp i åsmarken der kjerringa er hest,
han syns det blir for lite gjort og strever jevnt og trutt,
og han trøster seg ved furusus når dagen blir for stutt:

REF:

Du ska få en dag.....

JØRGEN HATTEMAKER

Ja, fysst vil je få nevne min stilling og min stæinn,
je går og svarver hatter i Salomo sitt læinn,
Sjøl bær je navnet Jørgen, så skilnaden er stor,
men både je og Salomo kom nakne til vår jord.
Sola skinn på deg så skuggen fell på meg,
men graset er grønt for æille.

Når liljene på marken i fager blomstering står,
og alle himlens fugler sin glade trille slår,
je nynne såmmå strofa i hattemakergrenn,
og morgendagen, Salomo... hva vet vel vi om den?
Sola skinn på deg,
så skuggen fell på meg,
men graset er grønt for æille.

Har Salomo sitt måltid med vin og fylte fat,
je sug på tørre skorper og kæille det for mat,
men det vi gir i frå øss dit vi i lønndom går,
blir gras for hyrdens hvite lam og Sarons sorte får.
Sola skinn på deg,
så skuggen fell på meg,
men graset er grønt for æille.

Når Dronningen av Saba gjør Salomo visitt,
je ser a Lea Lettvindt, og hu har tenkt seg hit,
Om leiet blir forskjellig fra silkeseng til strå,
vi går mot samme paradys og hører harper slå...
Sola skinn på deg,
så skuggen fell på meg,
men graset er grønt for æille.

Når sola synk og dale bak slottets tårn og tind,
så kjæm den mørke natta med drøm og tankespinn.
Der blir je sjøl Kong Salomo, og hæin blir kanskje den
som står og svarvaer hatter uti Hattemakergrenn.
Sola skinn på deg,
så skuggen fell på meg,
men graset er grønt for æille.

HAVAH NAGILAH

Havah nagilah, Havah nagilah, Havah nagilah,
vaynis m'chayh, chayh. Havah n' ranenah.
Havah n' ranenah, Havah n' ranenah, vaynis m' chayh, chayah.
Uru, Uru achim, Uru achim b'lev sameach,
Uru ahim b'lev sameach,
Uru achim b'lev sameach, Uru achim b'lev sameach,
Uru achim!
b'lev same.... ach.

VALDRESVISE

Eg seier ikkje meir enn det som eg såg:
Fire føtar under skinnfellen låg,
og tvo vende upp, og tvo vende ne'.
og fellen låg'kkje stort i fred!
San!

VANDRINGSVISE

Og jeg har ingen bondegård
med hest og hund og dreng.
Nei, jorden er min eiendom,
og skogen er min seng.
Og våren er min fiolin
:/:med dans på hver en streng. :/:

Og jeg har ingen penger, men
min fattigdom er god.
Den rike har sitt levebrød,
den fromme har sin tro,
men jeg har høysang i hver li
:/:og kirke på hver mo. :/:

Og jeg vil ikke gifte meg,
men jeg er ikke kald,
for møter jeg en pike-lill,
går livet som det skal.
Da rødmer hun og rekker meg
:/:en krans av hvit konvall. :/:

Og jeg har ingen almanakk
og ingen klokke - nei,
jeg har naturens vandesans
som varsler tid og vei.
Og dag og natt og vår og høst
:/:er vandringsmenn som jeg. :/:

Når kvelden stenger for min fot,
da tar jeg hatten av.
Og mørket faller i mitt fang
og skjuler sti og stav.
- Og sol går opp og sol går ned
:/:ved vogge og ved grav. :/:

Men før jeg nynner visen ut
vil jeg - en jordens sønn -
få takke for de åpne smil,
for marken som var grønn,
for strå og blomst og sang og alt
:/:som lever uten lønn. :/:

EN PRESTRAGE I MIN HAND

Det var om våren, det sjøng i snåren
Jag tok en prestkrage i min hand.
Men den sa nei, han elsker ej,
han tar en annan og inte dej.
Och det ble sommer och nio blommer
til en johannisbukett jag band.
men nej o nej, jag så dei ej,
en annan kom i min drøm til mej.
Sen ble det høst och det ble kallt
det fanns intet att hoppas
men når drivan för solen smalt
då börja blommorna knoppas.
Det sjøng i snåren den andra våren,
jag tok en prestkrage i min hand.
Och den sa ja, vad jag ble gla.
Det var ju honom jag ville ha.

Och løften svor han, men sen så for han.
Jag tok en prestkrage i min hand.
Men den sa nej, han kommer ej,
han kommer aldrig tilbaks till dej.
Jag sporde linden, jag sporde vinden,
som går med bud ifrån fjerran land.
Jag sade: säj minns han vel mej?
Men vinden susade, nej o nej.
Och det ble høst, och det ble kallt,
men när vintern førrunnit
och i solen var driva smalt
en annan hadde jag funnit.
Det sjøng i snåren den tredje våren.
Jag tok en prestkrage i min hand.
Och den sa ja, vad jag ble gla.
Det var ju honom jag ville ha.

Så varfør plåga sej med at fråga
och ta en prestkrage i sin hand.
Den sejer nei, han elsker ei.
Å sen, min flicka, vad gjør det dej.
Vad vet vel blommer om vad som kommer
och vad som sviner i vårens brand?
Det vet de ej, om ja och nej
kan ingen prestkragar svara dej.
Men blir jag gammel en gång
och en majkvell sig senker,
kan det henda vid fåglars sång
at på den första jag tenker.
Jag går bland snåren den sista våren
och tar en prestkrage i min hand.
Den sejer ja, vad jag blir gla.
Det var ju honom jag villa ha.

EN FATTIG TRUBADUR

Jeg er en gammel trubadur
som ikke duger til noen ting.
Jeg vandrer bare fritt omkring,
en underlig figur.
Jeg synger mine viser små
til den som gidder høre på.
Min enkle livsfilosofi
har denne melodi:

REF:

Du kan ingenting ta med deg dit du går.
Nei, du kan ingenting ta med deg dit du går.
Du får ikke bruk for pengene
når du ved porten står.
Nei, du kan ingenting ta med deg dit du går.

Du kanskje er en gjerrigknark
som samler i en pengepung.
Skjønt den fra før er stinn og tung.
så ønsker du deg mer.
Din pengekiste er din gud,
men så en aften får du bud,
og alle dine slanter små
hva hjelper de deg så?

REF:

Du kan ingenting ta med deg dit du går.
Nei, du kan ingenting ta med deg dit du går.
Du får ikke kjøpt for gods og gull
et ekstra leveår.
Nei, du kan ingenting ta med deg dit du går.

Jeg er en gammel trubadur
som bare vandrer fritt omkring,
og jeg har faktisk ingenting
av visdom og kultur.
Men en ting har meg livet lært,
at gullet det er intet verdt,
så du som søker gull og makt,
glem ei hva jeg har sagt:

REF:

Du kan ingenting ta med deg dit du går.
Nei, du kan ingenting ta med deg dit du går.
Det fins alltid noen fattige
som inntil veien står,
og du kan ingenting ta med deg dit du går.

LYSTSEILADS

Solen står op i brunt anløbet sølv.
Skipperen rejser sig halvt og råber på øl.
Hostende tørner jeg ud,
vågen til dåd:
To pilsnere i en snor
efter en båd.

Fokken og storsejlet står
fine og fyldt,
Tænk hvor en bajer er skøn
grøn og forgyldt!
Første ration får sin dåb,
kølig og våd:
To pilsnere i en snor
efter en båd.

Bovskummet står om hver hals
vinger af vand!
Andrikken springer i brunst
efter sin and,
men hun har anbragt sin dyd
trygt i en tråd:
To pilsnere i en snor
efter en båd.

Soldagen går med sit slid.
Pilsnernes skift
deler den ind i en sval
passende drift.
Hunnen er stadig intakt
hanøllen kåd:
To pilsnere i en snor
efter en båd.

Fyrskibet blinker diskret
fra Falsterbo.
Morild og måne og mulm
omgir de to.
Stjernerne skrider, Laurentius
brister i gråd:
To pilsnere i en snor.....
efter en..... båd.

VEM KAN SEGLA.....?

Vem kan selgla førutan vind?
Vem kan ro utan åror?
Vem kan skiljast från vännen sin
utan att fälla tåror?

Jag kan segla førutan vind,
Jag kan ro utan åror,
men inte skiljast från vännen min
utan at fälla tåror.

DET GÅTEFULLA FOLKET

Barn är ett folk och dom bor i ett fremmande land,
detta land är ett regn och en pöl.
Øver den pölen går pojkarnas båtar ibland,
och dom glider så fint utan köl.
Där går en flicka som samlar på stenar,
hun har en miljon.
Kungen av Träd sitter stilla bland grenar
i Trädkungens tron.
Der går en pojke som skrattar åt snö.
Där går en flicka som gjorde en ö
av femton kuddar.
Där går en pojke, och allting blir glass
som han snuddar.
Alla är barn, och dom tilhør
det gåtfulla folket.

Barn är ett folk och dom bor i ett fremmande land,
detta land är en äng och en vind.
Där finner kanskje en pojke ett nytt Samarkand
och far bort på en svängande grind.
Där går en flicka som sjunger om kottar.
Själv äger hon två.
Där vid ett plank står en pojke och klottrar
att jorden är blå.
Där - går en pojke som blev indian.
Där - går Kungen av Skugga runt stan
och skuggar bovar.
Där - fann en flicka en festlig grimas
som hon provar.
Alla är barn, och dom tilhør
det gåtfulla folket.

Barn är ett folk och dom bor i ett främmande land,
detta land är en gård och ett skjul.
Där sker det farliga tågöverfallet ibland
vackre kvällar när månen är gul.
Där går en pojke och gissar på bilar,
själv vinner han jämt.
Fåglarnas sånger i olika stilar
är magiska skämt.
Där - blir en värdeløs sak til en skatt.
Där - där blir sängar til fartyg en natt
och går til månen,
Där - finns det riken som ingen av oss
tar ifrån dem.
Alla är barn, och dom tilhør
det gåtfulla folket.

LUGN VILAR SJÖN

Lugn vilar sjön. Kring berg och dalar
nu breder natten mildt sin arm,
och fågelns röst ej mera talar,
:/:han slumrat in vid skogens barm. :/:

Lugn vilar sjön. Re'n aftonvinden
till ro sig lägger ned vid ön.
Nu blomman blygt sitt huvud sänker,
:/: hon beder from sin aftonbön. :/:

Lugn vilar sjön. Så fridsamt vinka
de ljusa stjärnor från det blå.
Var tyst, var still, o mänskohjärta.
:/:Snart även du skall friden få. :/:

Å, DEN SOM VAR EN LØVETANN

Å, den som var en løvetann
som sto i skitt og sølevann
i Bispergata tre.
Den aller første løvetann
som blusset bak et søplespann
i Bispegata tre
så noen kunne plukke meg
og "noen" skulle være deg.
Du festet meg ved blusen din
og trippet ut i sol og vind.
Og jeg fikk være med.

Jeg skulle føle kroppen din
bak utsalgsstoff av musselin
da vi gikk gaten ned.
Og tro jeg var en diamant
mot blusens tynne blondkant.
Og alle skulle se.
Din lange, travle arbeidsdag
så hørte jeg ditt hjerteslag.
Om kvelden gikk du trette skritt
i trappen opp til rommet ditt.
Og jeg fikk være med.

Så gikk du inn og vregte kjolen
vasket hender, hals og kinn
for solens hete brann.
Din omsorg er som kvinner flest
du hentet det jeg trengte mest:
Et eggeglass med vann.
Så får jeg plass ved sengen din
og ser på at du sover inn.
Og utenfor er natten blå.
En løvetann kan lykken nå
så over all forstand.

VED KAJEN

Himlen er blå, havet er grønt,
luk vinduet op for brisen.
Et sted hvor himmel mødes med hav,
sejler en mand jeg har kent.
Hans hud var mørk som solgyldent rav,
saltet av skumsprøyt og vind.

I en skummel dansebule,
hvor der stank av øl og røg,
kom han slentrende en aften mod mig
midt i salens støj.
Han var flottere end andre
i sin slidte gamle skjorte,
og han vakte længsler i mig,
som jeg troede længst var borte.
*Himlen er blå, havet er grønt,
luk vinduet op for brisen.*

Han tog min hånd, og helt uden ord
vidste jeg hvad det betød.
Vi gik fra barens larmende kor
du i den sovende by.
Til et gammelt hus ved kajen
gik jeg med den tavse mand,
have gik ved siden av ham
uden tanke og forstand,
og vi sank i nattens mørke,
hørte bare blodets sang,
og de natteblege bølgers tyste
akkompagnement.

Et sted hvor himmel mødes med hav,
sejler en mand jeg har kendt,
i tavse favntak han tog og gav
før han igjen slentred bort.
Og han gik om bord på skibet,
og jeg så ham sejle ud,
han, der aldrig følte angst
for verken Fanden eller Gud.
På et skib, hvis navn jeg kender,
sejler manden unden navn -
ud mod fjerne horisonter
til en ny - en anden havn.
*Himlen er blå, havet er grønt,
luk vinduet op for brisen.*

DEN BITTE LILLE DRINKEN

Den bitte lille drinken vi fikk her i sta,
den har'ke rekti godt av å vær' aleine.
For den har ikke vett på å sjøl si i fra,
Derfor så tar vi en i det andre beinet.

HVITE MÅKE

Ute fra fremmende lande,
ute fra sjømannens vei
Fjernt fra de hjemlige strande
flyver min hilsen til deg:

Hvite måke, hils mine kjære
hvite måke, flyv nå hjem og hils fra meg.
Hvite måke, vinden vil bære
over bølgene den lange, lange vei.

Fyret glimter meg i møte fra det fjerne
som en hilsen fra den store by.

Hvite måke, hils mine kjære
og fortell dem at vi snart skal ses på ny.

HELGEDAGSKVELD I TIMMERKOIAN

Bort längtande väkhet ur sotiga bröst,
vik bekymmer ur snøhøljda, bo.
Vi har eld, vi har kjøtt, vi har brännvin til trøst,
Här är hälg djupt i skogarnas ro.
Sjung, Bjørnebergs-Jon, ur din fullaste hals,
sjung om kärlek och rosor och vår.
Stäm fiolen, Brogren, och spela en vals
før spøkblåa månslysa snår.

Det är mil efter mil til lador och hus,
där frosten går tjurig vid grind.
Här är lustigt i stockelvans gula ljus,
som darrer i nattens vind.
Du är fager, Brogren, i eldglans rød,
där du gnidar din svarte fiol.
Før mat och før brännvin du glømt all nød,
och din panna är lus som en sol.

Och Jon, där du sitter vid grytan din,
en baron i din mollskins skrud,
se fast åren har garvat ditt sega skinn,
i ditt sot är di ung som en gud.
Och Vargfors-Fredrik, du skrattande mann,
som vil alla uslingar väl,
kom sjung om din ungdoms synd om du kan,
och en skål før din gossesjäl.

Och när morgonens stjärnor blekna och dø,
och när ångorna stelna til is,
och når dagningen skjälver på myr och sjø,
vi sova på doftande ris.
Då vila vi alla på granris tungt,
och drømme om bleka mør,
och snarka och vanda oss manligt och lungt,
medan elden fallnar och dø.

CECILIA LIND

Från Ockerø loge hørs dragspel och bas,
och fullmånen lyser som var den av glas.
Där dansar Fredrik Åkare.
kinde mot kind, med lilla Cecilia Lind.

Hon dansar och blundar så nära intill,
hon følger i dansen precis vart han vill.
Han før og hon følger så lett som en vind,
men säj varfør rodnar Cecilia Lind?

Säg var det før det Fredrik Åkare sa' ?
Du doftar så gott och du dansar så bra.
Din midja er smal och barmen är trind.
Vad du er vacker, Cecilia Lind.

Men dansen tog slut och vart skulle dom gå?
Dom bodde så nära varandra ändå.
Til slut kom dom fram til Cecilias grind
Nu vill jag bli kysst, sa Cecilia Lind.

Vet hut, Fredrik Åkare, skäms gamla karl'n!
Cecilia Lind är ju bare ett barn.
Ren som en blomma, skygg som en hind.
Jag fyller snart sjutton, sa Cecilia Lind.

Och stjärnorna vandra och timmarna fly,
och Fredrik är gammal men månen er ny.
Ja Fredrik är gammal, men kärlek är blind.
Åh, kyss mig igen, sa Cecilia Lind.

BLOMMAN

Når vår Herre gør en blomma,
gør han stængeln mjuk och fin,
Sedan sætter Han små bladen där uppå.
Sedan tar Hans sterkhets hand
all jordens færg och dunkla must
och se'n blåser Han sin anda in dæri.
Då står blomman där och lyser
med de kærlæksrika færger klare
kommen ur Guds egen hand att vara oss till frøjd
Blomma, Blomma, var mitt hærtas frøjd!

Når vår herre gør en flicka
gør Han nog på samma vis:
først en vacker liten kropp så mjuk och len.
Sedan tar Hans sterkhets hand
från jord och himmel færg och ljus,
och Han blandar dem och skapar hennes sjæl.
Då står flickan där och lyser
bland de andra Herrans blomster klare,
kommen ur Guds egen hand
att var oss til trøst.
Flicka! Blomma! Var mitt hærtas trøst.

MAN BORDE INTE SOVA

Man borde inte sova, när natten faller på,
ty tänk, då tindra stjärnorna högt uppe i det blå.
Det är så tyst och stilla,
Jag vandrar mina vägar över äng och genom skog,
och stjärnorna de följa mig, så sällskap har jeg nog.

Det sägs de äro tusen mil och ändå mer från oss.
Än brinna de med stadigt skän, än flamma de som bloss.
Som silver och kristaller,
nu deras skimer faller.
Och en och annan flammor till, när hon har brunnit ut.
Så faller hon - då är det som en strimma rök till slut.

Man kan väl aldrig drömma så skönt och underbart.
Som själva natten ter sig, när de stjärnor lysa klar.
Det är som om det hördes,
ett silverspel som rördes.
Man borde inte sova, när som natten faller på.
Man borde se på stjärnorna, man borde vara två.

JAG VÄNTAR VID MIN STOCKELD

Jag väntar vid min stockeld medan timmerna skrida,
medan stjärnorna vandra och nätterna gå.
Jag väntar på en kvinna från färdvägar vida,
den käraste, den käraste med ögon blå.

Jag tänkt mig en vandrande snöhöljd blomma
och drömde om ett skälvande, gäckande skratt,
jag trodde jag såg den mest älskade komma
genom skogen, över hederna en snötung natt.

Glatt ville jeg min drömda på händerna bära
genom snåren dit bort där min koja står,
och höja ett jublande rop mot den kära.
Välkommen du som vätats i ensamma år.

Jag väntar vid min mila medan timmerna lida
medan skogarna sjunga och skyarna gå.
Jag väntar på en vandrande från färdvägar vida -
den käraste, den käraste med ögon blå.

HÄR ÄR GUDAGOTT ATT VARA

Här är gudagott att vara,
O, vad livet dock är skönt.
Hör, vad fröjd från fåglars skara,
se, vad gräset lyser grönt.
Humlan surrar, fjäril'n prålar,
lärkan slår i sky'n sin drill,
och ur nektarfyllda skålar,
dricka oss små blommor till.

HUSKER DU DEN GANG I MÅNESKINN

Husker du dengang i måneskinn
at bladene skjevende drysset?
Rødmende strøk de ditt lubne kinn,
var det av angst kun for skogens vind
eller fordi at jeg tok deg inn
varmt og ditt øyepar kysset.
Tåreblank smilte du mot meg øm
var det da bare en drøm?

Jeg vet det ikke mer
du dåret helt mitt sinn.
Men hjertet bever ennu
hver kveld i måneskinn.

Husker du alt hva du dengang sa
med leben så ømt til mitt øre.
Måneskinnshvisken, hvor kom du fra
var det ei hjertet som talte da?
Fikk jeg ei heller ditt eget ja
kunne så feil jeg da høre?
Rødmende sto du i løvets dryss
møttes vi ikke i kyss?

Jeg ved det ikke mer.....

Husker du ikke ditt hjertes slag
er dine minner da fløyne.
Hvirvlet de bort alt den neste dag
liesom blandhegnets viltre jag,
bare der blæste et høstlig drag
var det kun måneskinnsløgne?
Lo dine leber i fryd på skrømt
har jeg så grusomt da drømt?

Jeg ved det ikke mer.....

JEG ELSKER DITT SMIL

Jeg elsker ditt smil og din latter
du er som et sangbrus av vår.
Og ingen min glede fatter
når solfylt du for meg står.
Jeg kysser deg atter og atter
og stryker deg over ditt hår.

Min drøm er du blitt
ja på all din gang,
din sjel er så ung og fin.
Ditt hjerte har vårbrusets skjønn sang.
Å, når vil du helt bli min?
Jeg drømmer om rosenhekkers dryss
og minnes vårt første kyss.

SOMMERSOL TIL SISTE STUND

Jeg blir gammel, kjære du,
og mitt hår det gråner nu.
Sølvstenk om issen står,
det går mot de gamle år.
Men du kjære selv er du, er du
ung og smukk for meg ennu
Ja, du kjære selv er du
ung og smukk for meg ennu.

Når ditt hår får sølver lød,
og ditt smil har tapt sin glød.
Kysser jeg dog ømt ditt kinn,
mens det nynner i mitt sinn.
Akk du kjære, kjære ennu, ennu
gammel bliver aldri du.
Ja, du kjære, kjære ennu,
gammel bliver aldri du.

Kjærlighet blir aldri grå
selv om håret gråne må.
Blekes kinn mens tiden led,
hver en sjel som elsker vet.
Aldri, aldri vinters frost og blund.
Sommersol til siste stund.
Aldri vinters frost og blund.
Sommersol til siste stund.

GUD VET HVEM DER KYSSER DIG NU

Jeg har taget så ofte en kvinne på skjød
og har trodd hun var lykken på jord.
Jeg har grepet hva skjebnen
og livet mig bød
og hver eneste troskap jeg svor.
Men det hendte et navn
dukket frem i mitt sinn
i mitt øre en stemme der klang.
Mens minner i hjertet seg listede inn
har jeg tenkt, akk så mangen en gang.

REF:

Gud vet hvem der kysse dig nu
hvem der mon favner dig nu.
Hvem der mon kysser din hud så fin
barmen din under lin.
På hvem mon din kjærlighet falt
har du den annen fortalt
at jeg har været din venn og ditt alt!
Gud vet hvem der kysser dig nu.

GUTTANE SOM KOMMER NERAFRA ISEN

Det feiras og festas i byen hvert år
for guttane som kommer nerafra isen.
Historien gjentar seg år etter år
for guttane som kommer nerafra isen.
Så brune og fine med hatten på snei
besetter de by'n og hvert eneste kjei.
mens andre har bare å legge i vei,
uten jente, gamle kjente sånn i mente, bare vente
te at guttane skal dra tebakete isen.

Hvem er det som inntar kafeane i by'n
jo, det er guttane som kommer nerafra isen.
Hvem pratær om båtær og hvalær og gryn?
jo guttane som kommer nerafra isen.
Hvem har Lucky Strike, Chesterfield og Camel?
Hvem spikær litt english sånn over ei hel,
Betaler med grønne, og sier'e er vel.
Subbær nedpå eksporten, madeiran, white porten
jo, det er guttane som kommer nerafra isen.

Hvem lever i glorien de gjorde om seg sjæl?
jo, det er guttane som kommer nerafra isen.
Hvem gir deg historien både ofte og væl?
jo, det er guttane som kommer nerafra isen.
Hvem festa i Durban og i Walvis bay?
Hvem satte hver bar og kneipe på snei?
dengte opp ti - tolv svarte, rødda salen og betalte
jo, guttane som kommer nerafra isen.

Men sommeren svinner, det lakkær og lir,
te at guttane ska dra tebakete til isen.
Det er slutt på de firkanta røde papir,
De blå synger også snart samma visen.
Hvem er vel det blakkeaste menske på jord?
i Tønsberg, i Larvik og i Sandefjord,
Når de utpå høsten ska traske ombord.
Må låne en femmer te spleisen,
te ei halv ei på reisen?
Jo, det er guttane som ska dra tebakete isen.

PLASISIR D'AMOUR

Plaisir d'amour ne dure qu'un moment.
Chagrin d'amour dure toute la vie.
J'ai tout quitté pour l'ingrate Sylvie.
Elle me quitté et prend un autre amant.
Plai sir d'amour ne dure qu'un moment.
Chagrin d'amour dure toute la vie.
Tant que cette cau coulera doucement vers
ce ruisscau qui borde la peairie
Je t'aimerai, me répétait Sylvie.
L'cau coule encore elle a changé pourtant.
Plaisir d'amour ne dure qu'un moment.
Chagrin d'amour dure toute la vie.

DAS GIBT'S NUR EINMAL

Das gibt's nur einmal, das kommt nicht wieder,
das ist zu schön, um wahr zu sein!
So wie ein Wunder, fällt auf uns nieder
vom Paradies ein gold'ner Schein!
Das gibt's nur einmal, das kommt nicht wieder,
das ist vielleicht nur Träumeri!
Das kann das Leben, nur einmal geben,
vielleicht ist's morgen schon vorbei!
Das kann das Leben, nur eimal geben,
denn jeder Frühling hat nur einen Mai!

DASS MUSS EIN STÜCK VOM HIMMEL SEIN

Wenn du verliebt bist und weisst nicht wonin,
dann gibt's nur eine Stadt, die hat was keine hat!
Die liegt im Herzen der Welt mitten d'rin.
Hast du den Rousch mal dort, weisst du sofort:

Dass muss ein Stück vom Himmel sein,
Wien und der Wien! Wien und der Wein!
Das war auf Erden nicht erdacht,
denn das ist so himmlisch gemacht!
Sitzt man verträumt in Wien beim Wein
und nicht allein, dann sieht man's ein:
Das muss ein Stück vom Himmel sein
Wien und der Wein! Wien und der Wein!

Das sind die alten Geschichten von Wien,
frag' nur ein Wienerkind, wo sie zu hören sind!
Geh' vor die Stadt, wo die Kirschbäume blüh'n
und jedes Bauernhaus plaudert's dir aus:

Dass muss ein Stück vom Himmel sein.....

SOMMER I TYROL

Im weiss'n Röss'l am Wolfgangsee
da steht das Glück vor der Tür,
und ruft dir zu: Guten Morgen!
Tritt ein und vergiss deine Sorgen!
Und musst du dann einmal fort von hier,
so tut der Abschied dir weh!
Dein Herz das hast du verloren
Im weissen Rössel am See!

Es muss was wunderbares sein
von dir geliebt zu werden.
Denn meine Liebe die ist dein
so lang' ich leb' auf Erden.
Ich kann nichts Schöneres mir denken
als dir mein deins dafür gebst
und mir sagst dass auch du mich liebst!

Was kann der Sigismund dafür dass er so schön ist?
Was kann der Sigismund dafür dass man ihn liebt?
Die Leute tun als ob die Schönheit ein Vergeh'n ist,
man soll doch froh sein dass es so was Schönes gibt.
Was kann der Sigismund dafür dass er so schön ist?
Der Sigi ist nun mal ein süsses Kavalier.
Und dass er immer bei den Damen gern gesehn ist:
Was kann der Sigismund, der Sigismund dafür?

Schön ist die Welt, schön ist die Welt!
Heute hab'n wir wieder Sonnenschein!
Blühendes Feld, lachendes Feld!
Wer wird da noch melancholisch sein!
Hör doch mal zu! Hö doch mal zu!
Jeder kleine Vogel pfeift sich was!
Pfeif doch auch du, sing doch auch du,
oder brumm dir was im Bass!

Im Salzkammergut da kann man gur lustig sein,
wenn die Musik spielt, holdrio!
Im Salzkammergut da kann du gut lustig sein,
so wie nirgendwo, holdrio!
Dort blüht der Holunder den ganzen Sommer mitunter
und nur die Liebe, die blüht's ganze Jahr.
Im Salzkammergut da kann man gur lustig sein,
ja, da san mir immer so, holdrio!

ICH TANZE MIT DIR

Wenn wir uns im Tanze wiegen
ist mir so, als könt'ich fliegen,
hoch zu den Sternen, zum Himmel empor.
Tanzmusik und Glanz der Lichter,
macht mich selig und zum Dichter,
mir fällt ein Lied ein, das sing ich dir vor.
Ich tanze mit dir in den Himmel hinein,
in den siebenten Himmel der liebe.
Die Erde versinkt, und wir zwei sind allein,
in dem siebenten Himmel der Liebe.
Komm, lass uns träumen bei leiser Musik
unser romantisches Märchen vom Glück,
und tanze mit mir in den Himmel hinein,
in den siebenten Himmel der Liebe.

Du, ichühl' mich augenblicklich
wirklich glücklicher als glücklich,
weil ich verliebt bin, drum bin ich so froh.
Hundert Lieder möcht' ich sigen,
die in meinem Herzen klingen,
und jedes Lied sagt, Ich liebe dich so!
Ich tanze mit dir in den Himmel hinein.....

WIEN, WIEN....

Mein Herz und mein Sinn Schwärmt stets nur für Wien
für Wien wie es weint, wie es lacht.
Da kenn' ich mich aus, da bin ich halt z'Haus,
bei Tag und noch mehr bei der Nacht.
Und keiner bleibt kalt, ob jung oder alt,
der Wien, wie as wirklich ist, kennt.
Müsst' ich einmal fort, von dem lieblichen Ort,
da nähm' meine Sehnsucht kein End.
Da hör' ich aus weiter Ferne ein Lied,
das winkt und singt, das lockt und zieht:

Wien, Wien, nur du allein,
sollst stets die Stadt meiner Träume sein.
Dort wo die alten Häuser stehn,
dort wo die lieblichen Mädchen gehn.
Wien, Wien, nur du allein,
sollst stets die Stadt meiner Träume sein.
Dort wo ich glücklich und selig bin,
ist Wien, ist Wien, mein Wien!

LÄNGTAN TILL ITALIEN

Jag längtar till Italien, till Italiens sköna land,
där små citroner gula de växa uppå strand,
där näktergalar drilla,
och snäckorna så räda, de lysa uppå sand.

Jag längtar till Italien, där palmerna de stå
så doftande och höga med gröna blader på,
där gossen spelar luta
invid sin flickas ruta,
när aftonstunden kommer med många stjärnor små.

Jag drömmer om Italien vid skymning i vår bod,
där kryddor sällsamt dofta bland lådor och bland lod,
jag ser i mina drömmar
de silvervita strömmar
med tusende gondoler uppå den klara flod.

Jag tycker att jag ser, hur i månens milda sken
jag vrickar fram gondolen på böljan, klar och ren,
och hur i aktern sitter,
beglänst av stjärnans glitter,
en späd italienska med röst så ljus och len.

Hon sjunger om Italien, om Italiens sköna land,
där små citroner gula, de växa uppå strand,
där näktergalar drilla
i dalen, mörk och stilla,
när solen sjunker ned bak Vesuius'es rand.

COTTONFIELDS

:/:When I was a little baby
my mother rocked me in the cradle.
In them old, old cotton fields at home. :/:

Oh when them cotton bolls got rotten
you couldn't pick very much cotton.
In them old cotton fields at home.
It was down in Lou'siana
just a mile form Texarkana.
And them old, old cotton fields at home

:/:It may sound a little funny
but you didn't make very much money.
In them old, old cotton fields at home. :/:

Oh when them cotton bolls got rotten etc.

:/:I was home in Arkansas
people ask me whar you come her for.
In them old, old cotton fields at home. :/:

Oh when them cotton bolls got rotten etc.

LULLABY OF BIRDLAND

Lullaby of Birdland, that's what I
always hear when you sing.
Never in the worldland could there be ways
to reveal, in the phrase how I feel.

Have you ever heard two turtle doves
bill and coo, when they love?
That's the kind of magic music we make
with our lips, when we kiss.

And there's a weepy old willow
he really knows how to cry.
That's how I've cried on my pillow
If you should tell me farewell, and goodbye.

Lullaby of Birdland, whisper low
Kiss me sweet, and we'll go.
Flying high in Birdland,
high in the sky of above
all because we're in love.

GOOD-NIGHT IRENE

Sometimes I live in the country.
Sometimes I live in the town.
And sometimes I have a notion.
Just to jump in the river and drown.

I ask your mother for you.
She told me you were too young.
I wish I had never seen you,
and I'm sorry you ever were borne.

Last Sat'day night I got married.
Me and my wife settled down.
Now me and my wife have parted.
Guess I'll take me a stroll up town.

Refrain:

Irene, good - night,
Irene, good - night.
Good - night, Irene, good - night, Irene,
I'll kiss you in my dreams.

OVER THE RAINBOW

Somewhere over the rainbow way up high,
there's a land that I heard of once in a lullaby,
some where over the rainbow skies are blue,
and the dreams that you dare to
dream relay do come true.

Someday I'll wish up on a star and wake up
where troubles melt like lemon drops, away,
above the chimney tops that's where you'll find me.
Somewhere over the rainbow blue birds fly,
Birds fly over the rainbow, why then, oh way can't I.

OH DEAR, WHAT CAN THE MATTER BE

Oh dear, what can the matter be
Oh dear, what can the matter be
Oh dear, what can the matter be
Johnny's so long at the fair

He promised to buy me a trinket to please me.
And then for a kiss, O he wowed he would tease me.
He promised to bring me a bunch of blue ribbons.
To tie op my bonnie brown hair - So it's.

Oh dear, what can the matter be etc.

He promised to bring me a basket of poises.
An arm full of lillies, a bunch of red roses.
A pretty straw hat to set off the - So it's.

Oh dear, what can the matter be etc.

IF YOU WERE THE ONLY GIRL

If you were the only girl in the world,
and I were the only boy.
Nothing else would matter in the world to-day,
we could go on loving in the same old way.
A garden of Eden just made for two,
with nothing to mar our joy.
I Would say such wonderful things to you,
there would be such wonderful things to do -
if you were the only girl in the world -
and I were the only boy!

YESTERDAY

Yesterday, all my troubles seemed so far away.
Now it looks as though they're here to stay.
Oh, I believe in yesterday.
Suddenly, I'm not half the man I used to be.
There's a shadow hanging over me.
Oh, yesterday came suddenly.
Why she has to go I don't know, she wouldn't say.
I said something wrong, now I long for yesterday.
Yesterday, love was such an easy game to play.
Now I need a place to hide away.
Oh, I believe in yesterday.
Mm - mm - mm - mm - mm - mm - mm.

EDELWEISS

Edelweiss, Edelweiss
Eve'ry morning you greet me.
Small and white, clean and bright
You look happy to meet me.
Blossom of snow may you bloom and grow,
bloom and grow forever.
Edelweiss, Edelweiss
bless my homeland forever.

I'M LOOKING OVER A FOURLEAVED CLOVER

I'm looking over a fourleaved clover.
That I overlooked before.
One leaf is sunshine, the second is rain.
Third is the flowers that grow down our lane.
No need reclaiming, the one remaining
It's somebody I adore.
I'm looking over a fourleaved clover
that I overlooked before.

WHITE CHRISTMAS

I'm dreaming of a white Christmas.
Just like the ones I used to know.
Where the treetops glisten.
And children listen.
To hear the sleighbells in the snow.
I'm dreaming of a white Christmas.
With ev'ry Christmas card I write.
May your days be merry and bright.
And may all your Christmases be white.

THE STORY OF TINA

The story of Tina
began in the Springtime
when Tina was sweet seventeen.
The boy said he loved her
and she gave her promise.
The truest that ever has been.
And then came the wedding
one morning in May.
And still they are sweethearts,
tho' years roll away.
The story of Tina is love's grand adventure,
as sweet as a love song can be.
The story of Tina and me.

SIDE BY SIDE

Oh, We ain't got a barrel of money
Maybe we're ragged and funny
But we'll travel along
Singing' a song SIDE BY SIDE
Don't know what's coming to morrow
Maybe it's trouble an sorrow
But we'll travel the road
Sharin' our load
SIDE BY SIDE.
Thru all kinds of weather
What if the sky should fall,
Just as long as we're together
It doesn't matter at all
When they've all had their quarrels and parted
We'll be the same as we started
Just tra'lin' along
Singin' a song, SIDE BY SIDE.

AIN'T SHE SWEET

Ain't she sweet
see her coming down the steet
Now I ask' you very confidentially
Ain't she sweet.
Ain't she nice,
look her over once or twice.
Have you ever seen a girl like her,
Ain't she nice.
Just cast an eye
in her direction
oh me, oh my.
Ain't that perfection, I tell you -
Ain't she sweet
see her coming down the street
Now I ask you very confidentially
Ain't she sweet?

ROSE GARDEN

I beg your pardon - I never promised you a rose garden
along with the sunshine,
there's got to be a little rain sometime.
When you take you got to give
so live and let live or let go, o - o - o - o -
I beg your pardon - I never promised you a rose garden.

I could promise you things like big diamond-rings
but you don't find roses growing on stops of clover
so you better think it over.
When it sweet-talking you, could make it come true.
I would give you the world right now on a silver platter
but what would it matter?
So smile for a while and let's be jolly
love shouldn't be so melancholy
come along and share the good times while we can.

I beg your pardon I never promised you a rose garden
along with a sunshine
there's got to be a little rain sometimes
when you.....

I beg your pardon - I never promised you a rose garden
I could sing you a tune and promise you the moon
but I got what it takes to hold you.
I just as soon let you go,
but there's one thing I want you to know
you'd better look before you leap
still waters run deep
and there won't always be someone there to pull you out
and you know what I'm talking about.
So smile for a while and let's be jolly.
Love shouldn't be so melancholy
come along and share the good times while we can.
I beg you pardon.....

TENNESSEE WALTZ

I was waltzing with my sweetheart
to the Tennessee Waltz,
when an old friend I happened to see.
I introduced her to my loved one
and while they were waltzing
my friend stole my sweetheart from me.
I remember the night and the Tennessee Waltz,
only you know how I have lost.
Yes, I lost my little darling
the night they were playing
The beautiful Tennessee Waltz.

BOUQUET OF ROSES

I'm sending you a big bouquet of roses,
one for every time you broke my heart,
and as the door of love between us closes
tears will fall like petals when we part.
I begged you to be diff'rent.
But you'll always be untrue.
I'm tired of forgiving,
now there's nothing left to do.
So I'm sending you a big bouquet of roses,
one for every time you broke my heart.

I'm made of lover's lane a road of sorrow,
fill at last we had to say good-bye.
You're leaving me to face each new to morrow
with a broken heart you taught to cry.
I know that I should hate you,
after all you've put me through.
But how can I be better
when I'm still in love with you.
So I'm sending you a big bouquet.....

BEAUTIFUL DREAMER

Beautiful Dreamer, wake unto me.
Starlight and dewdrops are waiting for thee.
Sound of the rude world heard in the day.
Lull'd by the moonlight have all passed away.
Beautiful Dreamer, Queen of my song.
List while I woo thee with soft melody.
Gone are the cares of life's busy throng.
Beautiful Dreamer awake unto me,
Beautiful Dreamer awake unto me.

Beautiful Dreamer, out on the sea.
Mermaids are chanting the wild lorelei.
Over the streamlets vapors are borne.
Waiting to fade at the bright coming morn
Beautiful Dreamer, beam on my heart.
I'm as the moon on the streamlet and sea,
Then will all clods of sorrow depart.
Beautiful Dreamer awake unto me,
Beautiful Dreamer awake unto me,

I SEE THE MOON

I see the moon, the moon sees me,
down throu' the leaves of the old oak tree.
Please let the light that shines on me
shine on the one I love.

Over the mountain, over the sea,
back where my heart is longing to be,
please let the light that shines on me
shine on the one I love.

I hear the lark, the lark hears me,
singing a song with a memory.
Please let the lark that sings to me
sing to the one I love.

Over the mountain, over the sea,
back where my heart is longing to be.
Please let the lark that sings to me
sing to the one I love.

I kiss the rose, the rose kisses me,
fragrant as only a rose can be.
Please take the kiss that comforts me
back to the one I love.

Over the mountain, over the sea,
back where my heart is longing to be.
Please take the kiss that comforts me
back to the one I love.

VAYA CON DIOS

Now the hacienda's dark, the town is sleeping.
Now the time has come to part, the time for weeping
VAYA CON DIOS my darling
VAYA CON DIOS my love.
Now the village mission bells are softly ringing
if you listen with your heart you'll hear the singing
VAYA CON DIOS my darling
VAYA CON DIOS my love,
Where ever you may be
I'll be beside you,
Although you're many million dreams away.
Each night I'll say a pray'r to guide you.
To hasten ev'ry lonely hour of ev'ry lonely day.
Now the dawn is breaking through a grey tomorrow.
But the memories we share are there to borrow
VAYA CON DIOS my darling
VAYA CON DIOS my love.

WHEN ISRAEL WAS IN EGYPTS LAND

When Israel was in Egypts land
Let my people go.
Oppressed so hard they could not stand
Let my people go.
Go down Moses, way down in Egypt land
Tell ole Pharaoh
Let my people go.

TOO YOUNG

They try to tell us we're too young
to young to really be in love
they say that love's a word
a word we've only heard
but cant begin to know the meaning of.
But yet we're not too young to know
this love will last though years may go
and then some days they may recall
we were not too young at all.

WHEN JOHNNY COMES MARCHING HOME

When Johnny comes marching home again, Hurrah, Hurrah.
We'll give him a hearty welcome then, Hurrah, Hurrah.
The men will cheer, the boys will shout,
the ladies they will all turn out.
and we'll all feel gay when Johnny comes marching home.

Get ready for the Jubilee, Hurrah, Hurrah.
We'll give the hero three times three Hurrah, Hurrah.
The laurel wreath is ready now
to place upon his royal brow
and we'll all feel gay when Johnny comes marching home.

Let love and friendship on that day, Hurrah, Hurrah.
Their choicest treasures then display Hurrah, Hurrah.
And let each one perform his part
to fill with joy the warrior's heart
and we'll all feel gay when Johnny comes marching home.

JINGLE BELLS

Dashing thro' the snow in a one-horse open sleigh,
o'er the fields we go laughing all the way,
Bells on bobtail ring, making spirits bright.
What fun it is to ride and sing a sleighing song to-night:

"Jingle Bells, Jingle Bells:
Jingle all the way.
O what fun it is to ride
in a one-horse open sleigh"

MOLLY MALONE

In Dublins fair city, where the girls are so pretty.
I first set my eyes on sweet Molly Malone.
As she wheel'd her wheelbarrow
through streets broad and narrow.
Crying, Cockles an Mussels! Alive, alive oh!
Alive, alive oh! Alive, alive oh!
Crying Cockles and Mussels! Alive, alive oh!

She was a fish-monger, but sure 'twas no wonder.
for so were her father and mother before.
And they each wheel'd their barrow
through streets broad and narrow.
Crying Cockles and Mussels.....

She died of a fever, and no one could save her,
and that was the end of sweet Molly Malone.
Her ghost wheels her barrow
through streets broad and narrow.
Crying Cockles and Mussels.....

LILLY MARLENE

Underneath the lamplight
by the barrack gate,
darling I remember the way you used to wait.
'twas there that I held you tenderly.
I loved you and you loved me,
my Lily of the lamplight,
my own Lily Marlene.

Orders came for sailing,
somewhere over there,
all confined to barracks was more that I could bear.
I was you waving in the street.
I heard your feet but could not meet,
my Lily of the lamplight,
my own Lily Marlene.

Lying in your billets
just behind the lines
though we're far apart your lips are close to mine.
You wait when the lamplight softly gleams.
Your sweet face smiles, you haunt my dreams.
my Lily of the lamplight,
my own Lily Marlene.

Vor der Kazerne, vor dem grossen Tor,
stand eine Lanterne, und steht sie noch davor.
Dort wollen wir uns wiederseh'n
wenn wir bei der Lanterne steh'n
wie eins Lily Marlene.
wie eins Lily Marlene.

MAYBE IT'S BECAUSE I'M A LONDONER

Maybe it's because I'm a Londoner
that I love London so
Maybe it's because I'm a Londoner
that I think of her wherever I go.
I get a funny feeling inside of me
by walking up and down
Maybe it's because I'm a Londoner
that I love London town.

IN THE EARLY MORNING RAIN

In the early morning rain
with a dollar in my hand.
With an aching in my heart
and my pocket full of sand.
I'm a long, long way from home
and I miss that akin so.
In the early morning rain
with no place to go.

I'm on runway number nine
it's in the seventh afternoon.
But I'm stuck here on the ground
where the cold winds blow.
Where the liqueur tastes so good
and the runway's on my side.
There she goes that mighty plane
she's heading out at night.

Hear the mighty engines roar
see the silver in the flight
she's away and with a thunder
high above where hardships lie.
Where the morning rains don't fall
and the sun it always shines.
She'll be heading over my home
in about an hour's time.

This old airport's got me down
and the liqueur it's for me
while I'm stuck here on the ground
I'm as drunk as I might be.
You can't jump the jet plane
like you cannot raid a train.
So I'll just be on my way
in the early morning rein.

So I'll just be on my way
in the early morning rain.

LITTLE BOXES

Little boxes on the hillside
Little boxes made of ticky tacky
Little boxes on the hillside,
Little boxes all the same
There's a green one and a pink one
and a blue one and a yellow one.
And thy're all made out of ticky tacky.
And they all look just the same.

And the people in the houses
all went to the university
where they all were put in boxes
little boxes all the same.
And there's doctors an there's lawyers
and business executives.
And they're all made out of ticky tacky
And they all look just the same.

And they all play on the golf course
and drink their martini dry.
And they all have pretty children
and the children go to school.
And the children go to summer camp
and then to the university
where they all get put in boxes
And they all look just the same.

And the boys go into business
and marry and raise a family
And they all get put in boxes
little boxes all the same.
There's a green one and a pink one
and a blue one and a yellow one.
And they're all made out of ticky tacky
And they all look just the same.

SHOW ME THE WAY TO GO HOME

Show me the way to go home
I'm tired and I want to go to bed.
I had a little drink about an hour ago
It's one right to my head.
Where ever I may roam
over land or sea or foam
You'll always hear me singing this song.
Show me the way to go home.

Kjør meg i barnevogn hjem.
Jeg er trett og jeg finner ikke frem.
Men i porten vil jeg ha et kyss og en klem.
Kjør meg i barnevogn hjem.
Si meg hvorhenne jeg bor.
Jeg er trett og jeg husker ikke 'spor.
Mitt barneværelsevindu vender mot nord.
Si meg hvorhenne jeg bor.

SCARBOROUGH FAIR

"Oh, where are you going?" "To Scarborough Fair"
Parsley sage, rosemary and thyme
"Remember me to one who lives there
for once she was a true love of mine".

"Tell her to make me a cambric shirt"
Parsley, sage, rosemary and thyme
"Without any seam or needlework
for once she was a true love of mine".

"Tell her to wash it in yonder well"
Parsley, sage, rosemary and thyme
"Where never spring water nor rain ever fell
for once she was a true love of mine".

"Tell her to dry it on yonder thorn"
Parsley, sage, rosemary and thyme
"Which never bore blossom since Adam was born
for once she was a true love of mine".

THE LAST THING ON MY MIND

It's a lesson too late for the learning
made of sand, made of sand.
In the wink of an eye my soul is turning
in your hand, in your hand.
Are you going away with no word of farewell.
Will there be not a trace left behind.
Well I could have loved you better
didn't mean to be unkind.
For you know that was the last thing on my mind.

As we walk all my thoughts are a-tumblin!
'round and 'round, 'round and 'round,
Underneath our feet the subway's rumblin!
Underground, underground.
Are you going away etc.

You've got reasons a-plenty for goin!
This I know, this I know.
For the weeds have been steadily growing.
Please don't go, please don't go.
Are you going away etc.

As I lie in my bed in the morning
Without you, without you
Each song in my breast dies a-boring
Without you, without you
Are you going away etc.

RIVER JORDAN

Michael, row the boat ashore, Hallelujah
Michael, row the boat ashore, Hallelujah

Sister, help to trim the sails, Hallelujah
Sister, help to trim the sails, Hallelujah

Michael, row the boat ashore, Hallelujah
Michael, row the boat ashore, Hallelujah

River Jordan is chilly and cold, Hallelujah
Jails the body but not soul, Hallelujah

Michael, row the boat ashore, Hallelujah
Michael, row the boat ashore, Hallelujah

The river is deep and the river is wild, Hallelujah
Bill had a honey on the other side, Hallelujah

Michael, row the boat ashore, Hallelujah
Michael, row the boat ashore, Hallelujah

THOSE WERE THE DAYS MY FRIEND

Once upon a time there was a tavern
Where we used to raise a glass or two.
Remember how we laughed away the hours,
and dreamed of all the great things we would do.
Those were the days my friend.
We thought they'd never end,
We'd sing and dance for ever and a day!
We'd live the life we choose,
We'd fight and never lose,
For we were young and sure to have our way.
La, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la,
Those were the days. Oh yes, those were the days.

Then the busy years went rushing by us.
We lost our starry notions on the way.
If by chance I'd see you in the tavern.
We'd smile at one another and we'd say
Those were the days my friend.....

Just tonight I stood before the tavern,
Nothing seemed the way it used to be.
In the glass I saw a strange reflection.
Was that lonely woman really me?
Those were the days my friend.....

Through the door there came familiar laughter.
I saw your face and heard you call my name.
Oh my friend we're older but no wiser,
For in our hearts the dreams are still the same.
Those were the days my friend.....

BLOWIN' IN THE WIND

How many roads must a man walk down
before you call him a man?
Yes 'n' how many seas must a white dove sail
before she sleeps in the sand?
Yes 'n' how many times must the cannon-balls fly
before they're forever banned?
The answer my friend is blowin' in the wind.
The answer is blowing in the wind.

How many times must a man look up
before he can see the sky?
Yes'n how many ears must one man have
before he can hear people cry?
Yes'n how many deaths will it take till he knows
that too many people have died?
The answer, my friend, is blowin' in the wind.
The answer is blowin' in the wind.

How many years can a mountain exist
before it's washed to the sea?
Yes'n how many years can some people exist
before they're allowed to be free?
Yes'n how many times can a man turn his head
pretending he just doesn't see?
The answer, my friend, is blowin' in the wind,
The answer is blowin' in the wind,

JAMAICA FAREWELL

Down the way where the nights are gay,
and the sun shines daily on the mountain tops.
I took a trip on a sailing ship,
and when I reached Jamaica I made a stop.
But, I'm sad to say, I'm on my way,
won't be back for many a day.
My heart is down, my head is turning around.
I had to leave a little girl in Kingston town.

Sound of laughter everywhere,
and the dancing girls swaying to and fro'.
I must declare, my heart is there,
Tho' I've been from Maine to Mexico.
But I'm sad to say, I'm on my way.....

Down at the market you can hear,
ladies cry out while on their heads they bear.
Ackey rice, salt fisk are nice,
and the rum is fine any time of year.
But I'm sad to say, I'm on my way.....

HOME ON THE RANGE

Oh, give me a home, where the buffalo roam,
where the deer and the antelope play:
where seldom is heard a discouraging word,
and the skies are not cloudy all day.

Home, home on the range,
where the deer and the antelope play:
where seldom is heard a discouraging word,
and the skies are not cloudy all day.

How often at night when the heavens are bright
with the lights from the glittering stars:
have I stood there amazed and asked as I gazed
if their glory exceeds that of ours.
Home, home etc.....

Oh, give me a land where the bright diamond sand
flows leisurely down the stream:
where the graceful white swan goes gliding along,
like a maid in a heavenly dream.
Home, home etc.....

THE STREETS OF LAREDO

As I walked out in the streets of Laredo.
As I walked out in Laredo one day,
I spied a young cowboy all wrapped in white linen.
Wrapped in white linen as cold as the clay.

"I see by your outfit that you are a cowboy",
These words he did say as I coldly walked by:
"Come set down beside me and hear my sad story.
I'm shot in the breast and I know I must die.

O, once in the saddle I used to go dashing,
Once in the saddle I used to go gay:
First down to Rosie's and then to the card-house:
Got shot in the breast and I'm dyin' today.

Get sixteen gambler to handle my coffin.
Let six jolly cowboys come sing me a song.
Take me to the graveyard and lay the sod o'er me.
For I'm a young cowboy and know I've done wrong.

Get six jolly cowboy to carry my coffin.
Get six pretty maidens to sing me a song.
Take me to the valley and lay the sod o'er me,
For I'm a young cowboy and know I've done wrong.

O, beat the drum slowly and play the fife lowly.
Play the dead march as you carry me along:
Put bunches of roses all over my coffin,
Roses to deaden the clods as they fall.

As I walked out in the streets of Laredo.
As I walked out in Laredo one day,
I spied a young cowboy all wrapped in white linen.
Wrapped in white linen as cold as the clay.

GREEN, GREEN GRASS OF HOME

The old home town looked the same
as I stepped down from the train.
And there to meet me was my mama and my papa.
Down the road I look, and there runs Mary,
hear of gold, and lips like cherry.
It's good to touch the green, green grass of home.

Yes, they'll all come to see me,
on the reaching, smiling sweetly - yes
It's good to touch the green, green grass of home.

The old house is still standing
though the paint is cracked and dry.
And there's that old, old tree that I used to play on.
Down the lane I walk with my sweet Mary,
hear of gold and lips like cherry.
It's good to touch the green, green grass of home.

Then I awake and look around me,
at four grey walls that surround me.
Then I realize, yes I was only dreaming.
For there's a God, and there's a sad old paltry,
arm in arm we walk at daybrake.
It's good to touch the green, green grass of home.

Yes, they'll all come to see me,
in the shade of that old, old tree,
if they lay me 'neath the green, green grass of home.

MY OLD KENTUCKY HOME

The sun shines bright in the old Kentucky home.
This summer, the darkies are gay.
The corn-top's ripe and the meadow's in the bloom.
While the birds make music all the day.
The young folks roll on the little cabin floor.
All merry, all happy and bright!
By'm by hard times come a-knocking at the door.
Then my old Kentucky home, good-night!

Weep no more, my lady, O, weep no more to-day!
We will sing one song for the old Kentucky home.
For the old Kentucky home, far away.

They hunt no more for the possum and the coon,
On the meadow, the hill and the shor.
They sing no more by the glimmer of the moon.
on the bench by the old cabin door.
The day goes by like a shadow o'er the heart.
With sorrow where all was delight.
The time has come when the darkies have to part.
Then my old Kentucky home, good-night!

Weep no more, my lady, O, weep no more to-day!
We will sing one song for the old Kentucky home.
For the old Kentucky home, far away.

MORNING HAS BROKEN

Morning has broken
like the first morning
blackbird has spoken
like the first bird
praise for the singing
praise for the morning
praise for them springing
fresh from the word
sweet the rains new fall
sunlit from heaven
like the first dewfall
on the first grass
praise for the sweetness
of the wet garden
sprung in completeness
where his feet pass
mine is the sunlight
mine is the morning
born of the one light.
Eden saw play
praise with elation
praise every morning.
God's recreation
of the new day.

THE FOGGY, FOGGY DEW

When I was a bachelor I lived all alone
and I worked at the weaver's trade.
And the only, only thing I ever did wrong
was to woo a fair young maid.
I wooed her in the wintertime and in the summer too.
And the only, only thing I ever did wrong
was to keep her from the foggy, foggy dew.

One night she came to my bedside
when I was fast asleep.
She threw her head upon my bed
and then she began to weep.
She wept, she cried, she tore her hair
she said: "What shall I do" ?
So I hauled her into bed and I covered up her head
just to keep her from the foggy, foggy dew.

Now I am a bachelor, I live with my son
and we work at the weaver's trade.
And every single time I look into his eyes
he reminds me of the fair young maid.
He reminds me of the wintertime and of the summer too.
And of many, many times I took her in my arms
just to keep her from the foggy, foggy dew.

WALTZING MATILDA

Once a jolly swagman camped by a billabong.
Under the shade of a coolibah tree.
And he sang as he sat
and waited till his billy boiled
"You'll come awaltzing Matilda with me".
Waltzing Mathilda, waltzing Matilda
"You'll come awaltzing Matilda with me".
And he sang as he sat
and waited till his billy boiled
"You'll come awaltzing Matilda with me".

Down came a jumbuck to drink at the billabong.
Up jumped the swangman, grabbed him with glee.
And he sang as he shoved
that jumbuck in his tuckerbag
"You'll come awaltzing Matilda with me".
Waltzing Matilda etc.

Down came the squatter mounted on his thorobred.
Up came the troopers, one, two, three.
Whose that jolly jumbuck
you've got in your tuckerbag
"You'll come awaltzing Matilda with me".
"You'll come awaltzing Matilda with me".
Waltzing Matilda etc.

Up jumped the swagman, sprang, into the billabong
"You'll never catch me alive", said he.
And hes ghost may be heard
as you pass by that billabong
"You'll come awaltzing Matilda with me".
Waltzing Matilda etc.

HI LILLY - HI LO

On every tree there sits a bird
singing a song of love.
On every tree there sits a bird.
And every one I've ever heard
could break my heart without a word
singing a song of love.

The song of love is a sad song.
Hi Lilly, hi Lilly, hi lo.
The song of love is a song of wowe.
Don't ask me how I know.
The song of love is a sad song
for I have loved, and it's so
I sit in my window and watch the rain
Hi Lilly, hi Lilly, hi lo.
Tomorrow I'll probably love again
Hi Lilly, hi Lilly, hi lo.

SWING LOW SWEET CHARIOT

Swing low, sweet chariot
comin' for to carry me home.
Swing low, sweet chariot
comin' for to carry me home.
I looket over Jordan an' what did I see
comin' for to carry me home.
A band of angels comin' after me
comin' for to carry me home.

If you get there before I do
comin' for to carry me home.
Jess tell my frien's that I'm acomin' too
comin' for to carry me home.
I'm sometimes up an' sometimes down
comin' for to carry me home.
But still my soul feel heavenly boun'
comin' for to carry me home.

I GOT A SHOES

I got a shoes, you got shoes.
All God's children got a shoes.
When I go to Heab'n gonna put on my shoes.
Gonna walk all ober God's.
Heab'n, Heab'n, Heab'n,
Ev'rybody talk about Heab'n ain't goin' there
Heab'n, Heab'n,

NOBODY KNOWS DE TROUBLE I'VE SEEN

Nobody knows de trouble I've seen.
Nobody knows my sorrow.
Nobody knows de trouble I see.
Glory hallelujah.
Sometimes I'm up, sometimes I'm down
Oh yes, Lord.
Sometimes I'm nearly to de ground
Oh yes, Lord.

DEEP RIVER

Deep, deep river, my home is over Jordan.
Deep, deep river Lord.
I want to cross over into camp ground
O don't you want to go.
To that Gospel feast.
That promised land where all is peas.

RED RIVER VALLEY

From this valley they say you are going
I shall miss your bright eyes and sweet smile,
for they say you are taking the sunshine
that brightens our pathway awhile.

Come and sit by my side if you love me.
Do not hasten to bid me adieu.
But remember the Red River Valley
and the girl that has loved you so true.

I've been thinking a long time my darling,
of the sweet words you never would say.
Now, alas! must the fond hopes all vanish?
For they say you are going away.

When you think of the valley you're leaving?
Oh, how lonely, how sad it will be.
When you think of the fond heart you're breaking
and the grief you are causing to me!

From this valley they say you are going
when you go, may your darling go too?
Would you leave her behind unprotected,
when she loves no other but you?

As you go to your home by the ocean,
may you never forget those sweet hours,
that we spent in the Red River Valley,
and the love we exchanged 'mid the flowers.

OLD BLACK JOE

Gone are the days when my heart was young and gay.
Gone are my friends from the cottonfields away.
Gone from the earth to a better land I know,
I hear their gentle voices calling, "Old Black Joe".
I'm coming, I'm coming.
For my head is bending low.
I hear their gentle voices calling, "Old Black Joe".

Why do I weep when my heart should feel no pain?
Why do I sigh that my friends come not again?
Grieving for forms now departed long ago.
I hear their gentle voices calling, "Old Black Joe".
I'm coming, I'm coming.....

Where are the hearts once so happy and so free?
The children so dear that I held upon my knee?
Gone to the shore where my soul has longed to go,
I hear their gentle voices calling, "Old Black Joe".
I'm coming, I'm coming.....

CARRY ME BACK TO OLD VIRGINNY

Carry me back to old Virginny,
There's where the cotton and the corn and 'tatoes grow.
There's where the birds warble sweet in the springtime.
There's where the old darkey's heart am longed to go.
There's where I labored so hard for old Massa.
Day after day in the field of yellow corn.
No place on earth do I love more sincerely.
Than old Virginny, The state where I was born.

CAMPTOWN RACES

De Camptown ladies sing this song.
Doodah! Doodah!
De Camptown race track five miles long,
Oh, doodah day!
I came down dah wid my hat caved in,
Doodah! Doodah!
I go back home wid a pocket full of tin.
Oh, doodah day!
Gwine to run all night! Gwine to run all day!
I'll bet my money on de bobtail nag.
Somebody bet on de bay.

De longtail'd filly an' de big block hoss.
Doodah! Doodah!
Day fly de track an' they both cut cross.
Oh, doodah day!
De blind hoss stick in a big modhole,
Doodah! Doodah!
Can't touch de bottom wid a tenfoot pole.
Oh, doodah day!
Gwine to run all night! etc.

Old muley cow come onto de track,
Doodah! Doodah!
De bobtail fling her ober his back,
Oh, doodah day!
Den fly along like a rail-road car,
Doodah! Doodah!
Runnin' a race wid a shootin' star.
Oh, doodah day!
Gwine to run all night! etc.

See dem flyin' on a ten-miles heat.
Doodah! Doodah!
Round de race-track, den repeat,
Oh, doodah day!
I win my money on de bobtail nag,
Doodah! Doodah!
I keep myu money in an old tow bag,
Oh, doodah day!
Gwine to run all night! etc.

